

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 28.10.2015. ГОДИНЕ

К-По2 10/2013

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 28. октобра 2015. године**

Председник већа: 28.10.2015. година.

Главни претрес у предмету Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине, К-По2 10/2013 против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗЈ у вези чл.22 КЗЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО 7/2013 од 04.11.2013. године.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

-оптужени Гавриловић Павле,

-оптужени Козлина Рајко,

-браниоци оптужених: за оптуженог Гавриловић Павла – адвокат Иван Митровски и адвокат Ђуро Чепић.

Митровски није ту, Милан Петровић?

За оптуженог Козлина Рајка – адвокат Ђуро Чепић и адвокат Милан Петровић.

Од сведока данас смо позвали Нецата Битићија, за њега имамо извештај да није приступио, јавио се преко преводиоца EULEX-а Дијане Гаши, да због болести не може да приступи на главни претрес. Такође је указао да код њега постоји страх и предложио да буде саслушан путем видеолинка.

Присутни сведоци: Шућерије Гаши, Милаим Гаши, Елизабета Краснићи. Хамиде Гаши је доведена? Стигла је Хамида? **И сведок Хамиде Гаши.**

Није приступио сведок Ненад Битићи, Нецат Битићи, пардон, преко службеника – преводиоца EULEX-а Дијане Гаши обавестио суд да због болести, а и страха, није у могућности да приступи на главни претрес и предлаже да буде саслушан путем видеоконференцијске везе.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да СЕ главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Кренућемо са саслушањем сведока Шућерије Гаши.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока Шућерије Гаши.

Само да констатујемо за преводиоце, ко је од преводилаца присутан?

Судски тумач Гани Морина: Гани Морина, госпођо судија.

Председник већа: Присутни преводиоци, стални судски тумачи Гани Морина.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Добар дан и Еда Радоман Перковић.

Председник већа: Нисам чула име.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Еда Радоман Перковић.

Председник већа: Еда Радоман Перковић.

Добро, Ви сте стално заклети судски тумачи?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Јесмо.

Испитивање сведока-оштећене ШУЋЕРИЈЕ ГАШИ

Председник већа: Добар дан, Шућерије Гаши, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши, идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату дана **27.04.2010.** године, МПС МУП МА под бројем **ID03165491.**

Да ли може неко од страже да достави личну карту сведоку?

Рођена дана 07.08.1958. године, од оца **Фериза Ељшани.**

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Судија, извините, она не чује превод, ако може неко да јој среди само слушалице.

Председник већа: Не чује се?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Госпођа, односно сведок не чује превод.

Председник већа: Сведок не чује?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Сада чује.

Председник већа: У селу Медвед, општина Призрен, са пребивалиштем у селу Трње, општина Сува Река, по занимању домаћица.

Да ли познајете оптужене у овом кривичном поступку, Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не.

Председник већа: Нисте значи у сродству, нисте у завади?

Оптужене не познаје.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, нисам их видела.

Председник већа: Није у сродству, није у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о овом догађају. Давање лажног исказа представља кривично дело. Истовремено Вас упозоравам да нисте дужни да одговарате на питања којима бисте вероватно себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Такође Вас позивам да се изјасните, да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа од онога што Вам је познато прећутати?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, ја ћу Вам испричати само истину.

Председник већа: Сведок опоменута, упозорена, у смислу чл.95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве, у смислу чл.96 ЗКП-а, изјави:

Ви вероватно знате зашто смо Вас позвали, да се изјасните о дешавањима у селу Трње на дан 25. март 1999. године.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Ви сте већ дали исказ пред замеником тужиоца за ратне злочине.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: И тужиоцем EULEX-а, у згради EULEX-а у Приштини дана 10.10.2013. године.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Изволите, изјасните се пред овим већем, Тужилаштвом, браниоцима окривљених, окривљенима и свима присутнима о свему чега се сећате да се тога дана десило.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Хвала Вам. Када смо се пробудили ујутру, дошао је син нашег, мог девера и рекао, „хајде, устаните“.

Председник већа: Само моменат. Много јако чујемо сведока, не чујемо преводиоца.

Судски тумач Гани Морина: Да понављам?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Рекао нам је да устанемо, јер су нас опколили тенковима. Ми смо сви устали...

Председник већа: Само моменат, нисмо уопште чули почетак.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: 25.03.1999. године у 6 сати ујутру, дошао је син мога девера и рекао нам је да устанемо јер смо сви опкољени тенковима. Јесте чули сада?

Председник већа: Добро, само да свима намести техника.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Судија, госпођа има молбу, ако може да добије столицу, не може да стоји.

Председник већа: Може, може да добије столицу, изволите. Можете почети.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ми смо устали тога дана 25. марта. Цела породица је изашла у ходнику и они су приметили да смо ми мало узнемирани. Изашли смо на балкон куће, почели су да пуцају. Ми смо се вратили поново унутра. Након кратког времена, један по један изашли смо из куће и отишли смо у суседну кућу. Они су пуцали у двориште и ми нисмо смели уопште да изађемо. Ја сам изашла на терасу и приметила сам како силазе и иду низбрдо са аутоматским пушкама. Ушла сам унутра и рекла сам домаћину и он ми је рекао, не, они са нама немају никаква посла.

Председник већа: Ја се извињавам, ја морам да Вас прекинем ради прецизности записника и ради јасноће Вашег исказа. Ви сте се, када сте се изјашњавали прошли пут, нисте наводили имена, нити сте наводили у чијим сте се кућама налазили. Па уколико бисте могли у Вашем исказу да одмах наведете, „била сам у кући власника тог и тог“ и када кажете, „брат, стриц“ или сродство или род да наведете имена. Дакле, Ви сте били у кући Мусли Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да.

Председник већа: Наставите даље, само обратите пажњу да наводите и имена и када говорите о кућама у којима све боравите, да наведете чије су то куће. Изволите.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Била сам са мојим, свекрва је била Хабиба, Нецад, он је био гост, са Шћипом, Седат, Арбен, Фидан, Арифџа, још једна жена Цезида, Натура Фисник и Емир, Исмет. Ето то су били и то су чланови целе породице.

Председник већа: И они су сви били у кући тада, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, сви смо били ту скупа.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: И Шућа, односно Шукри. Сви смо били скупа ту у кући.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: После сам рекла мом свекру Муслију, хајде да изађемо и да бежимо. Он ми је рекао, „не, не треба да бежимо, они немају ништа са нама, ми смо старији људи, овде и деца“ и ми смо остали унутра. После је он изашао вани и када је сам приметио, када је видео, вратио се унутра и рекао је, „Хисем, Арбен, Фидан, хајде бежите ви, јер ви сте млађи и може се догодити да вас поведу“ и они су побегли. Чим смо приметили да су ова тројица отишли, ја и Арифџа Гаши и ми смо изашли кроз друга врата. Ми ни три метра нисмо се удаљили, поново смо се вратили са Хусеином, девером, да бисмо децу узели. И тада смо приметили да су они сви ушли у двориште. Ту је била и Бекимова мајка, са четири ћерке-Фјура, Селвет, Љуље и Блерта. Ето то су четири сестре. Ми смо побегли узбрдо и када смо стигли до школе, Арбен Гаши је био погођен снајпером од шуме и од зида се, метак га погодио као рикошет по грудима. И након петнаестак минута, ми смо га увели код једног комшије и онда смо отишли за Лешане. Леш смо оставили ту, јер он је након петнаест минута и умро и онда смо пошли сви за Лешане. Три дана смо остали у Лешане и ту су почели да пуцају. Онда смо изашли на једну пољану, остали смо пет, шест сати и онда су наредили да можемо да идемо за Албанију, ко жели да иде, нека пође. Мој муж је остао кући три дана, са шеснаесторо људи који су били убијени, био је рањен у главу. Након три дана, братанац је тражио воду, а био је, добио је седам рана, тражио је нешто да поједе и он је отишао да нађе нешто да му да да поједе. Онда је изјавио да су га овај пратили и да су га увели у једну собу тамо која је почела да гори. И један је рекао, „оставите га, јер он мора, мораће да изађе отуд, не може да остане ту дуго“. После је изашао у комшијску кућу, појео је ту нешто и отишао код свог стрица.

Председник већа: Само моменат, када кажете – код свог стрица, име стрица, молим Вас, када кажете – стриц, отац, супруг, само кажите увек име.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Отишли су код стрица Бајрама Гашија. Ту је остао мало и када је пао мрак, заједно са Бајрамом, Џулом, Санијом и пошли су за Лешане и вукли су њега таквог до Лешане рањеног и довели га до Лешана. Онда смо га узели и отишли смо за Тирану, био је болестан, три месеца је био у болници.

Председник већа: Добро, да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не бих знала шта да Вам кажем. То сам ја видела од куће.

Председник већа: Добро, изволите тужиоче, да ли имате питања за сведока?

Заменик тужиоца: Немам, имам само да потврди, овај, Ви сте дали исказ заменику тужиоца за ратне злочине. Да ли у свему остајете при том исказу који сте тада дали? Мислим немам неко друго.

Председник већа: У односу на све оно што сте можда детаљније испричали у овом исказу 10.10.2013. године, да ли остајете при свему томе што сте рекли? Да ли постоји неки разлог да нешто мењате у односу на оно што сте тада изјавили?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, не, то сам што сам данас рекла, и тада сам изјавила и немам шта да додам.

Председник већа: Изволите, да ли неко од бранилаца има питања? Окривљени, да ли имају питања? Немају. Добро, ја бих поставила само нека питања да разјаснимо неке чињенице на које сте се Ви изјашњавали.

Ви сте навели сада да сте били тада у кући Муслија Гашија.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Мусли Гаши је Вама, који сродник, у ком сте сродству са Мусли Гашијем?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Свекар.

Председник већа: Он је Ваш свекар, добро. Ви сте навели у овом исказу када сте саслушани 10.10.2013. године да је око 6 сати ујутру дошао син од брата њеног мужа. Његово име, да ли можете да нам кажете?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Арбен, он је дошао, пробудио нас.

Председник већа: Арбен Гаши, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, Арбен Гаши и рекао је, „хајде устаните, јер смо опкољени сви“. То је син мог девера.

Председник већа: Колико година је имао Арбен Гаши?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Имао је отприлике око 15-16 година тада.

Председник већа: Добро, кажете у Вашој кући је било пуно избеглица. Када су дошле те избеглице, зашто су дошле и зашто у Вашу кућу?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Било их је, доста их је било.

Председник већа: Из ког места су они дошли?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Па нису они дуго остали, три, четири дана, из Студенчана су били.

Председник већа: Зашто су дошли код Вас?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ја мислим да се један звао Неџад Битићи. Они су дошли ту да буду.

Председник већа: А зашто су дошли?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Побегли су отуд.

Председник већа: Зашто су побегли?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да би се извукли, јер тамо су пуно пуцали у Студенчану и они су побегли отуд и дошли, јер код нас тада није ништа било. Они су дошли код Муслија Гашија.

Председник већа: Добро. Кажете да сте, када је дошао, да сте видели тенкове са цевима и да их је било пуно. Колико тенкова сте видели?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да, ми смо само један поглед скренули и ми нисмо смели ни да погледамо тачно колико има.

Председник већа: Само моменат, значи видели сте више тенкова?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Где, да ли можете то да одредите, где су се налазили ти тенкови?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Изнад куће Шућер, Арбена, изнад те куће. Он је први приметио тенкове и дошао код нас. Он је син мог девера и рекао нам је, „хајде, устаните да бежимо, јер опкољени смо тенковима“.

Председник већа: Он је син Вашег девера? Како се зове тај Ваш девер?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Шућри Гаши.

Председник већа: Шућри Гаши?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Кажете, видели сте више тенкова.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Неколико, неколико, нисам ја бројала колико их је било.

Председник већа: Да ли знате како се зове то место, да ли је то неко брдо, како се зове то место где су били тенкови?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Јесте, то је једно брдо, није то нека велика шума, то је изнад села.

Председник већа: Да ли се из тог правца пуцало, где сте Ви видели те тенкове?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Истог тренутка су гађали и пламен се ширио по дворишту, значи све се то видело.

Председник већа: Из тог правца, значи, ти тенкови су пуцали на Ваше село?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажете, брат Вашег мужа Нецад је дошао заједно са женом и децом. Који Нецад, знате ли његово презиме?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Нецад Битићи је био са женом и са снајом и једно мало дете од 16 месеци, млада, односно снаја је била, друго неко.

Председник већа: Добро, Нецад Битићи живи у Трњу или у неком другом месту?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Он живи у Студенчане.

Председник већа: Колико година има Нецад Битићи? Да ли је старији човек?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Па јесте, има око 70 година.

Председник већа: Око 70, значи био је ту са својом супругом, снајом, која је имала малу бебу?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажете у Вашем исказу да не можете да определите да ли је то била војска или полиција. Зашто не можете да определите?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: нисам могла апсолутно да то идентификујем који су ти људи, јер сам се страшно уплашила када сам их видела наоружане и од страха уопште нисам ни гледала да бих могла сада да се определим да ли је била војска или полиција.

Председник већа: А да ли се сећате, какве су униформе имали на себи?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не.

Председник већа: Добро. Кажете да је Ваш свекар рекао овим млађим мушкарцима да беже.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Арбен Гаши је син брата Вашег супруга.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Хисен, да ли Хисен Гаши...?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: И он је мој девер исто.

Председник већа: Значи, Арбен и Хисен су рођена браћа?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, он је син мог девера.

Председник већа: Арбен Гаши је чији син?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: То је син Шућри Гашија.

Председник већа: А Хисен, чији је син?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: А Хисен је Муслијев син, а жена се зове Хабиба, а син Фисник.

Председник већа: Само моменат, ја ћу Вас питати по редоследу. Фидан Гаши је Ваш син?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Фидан је мој син.

Председник већа: Добро, Ариффе, то је сведок која је јуче саслушана, погинула су њена два сина и супруг, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, оба сина, Арбен, Шукри и Седат.

Председник већа: Седат, њен син, они су били ту у кући, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, били су заједно са нама.

Председник већа: Осим Арбена ко је кренуо са Вама?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Арбен је побегао, јер свекар му је рекао, „хајде изађите ви“, дакле Фидан и његовог сина Хисен, он је рекао, „хајде бежите ви“, а ми ћемо остати кући, јер је реч о старим људима и женама и они немају посла са нама.

Председник већа: Добро, из Вашег исказа да се закључити да је Арбен погинуо на улици, од гранатирања.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да.

Председник већа: Колико је то било сати, да ли можете да определите?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да ли мислите када су пуцали, мислите на време или?

Председник већа: Када је Арбен погинуо, да ли је то било одмах непосредно након што је почело гранатирање?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не могу тачно да се сетим, али да ли је било сада 8 сати или између 8 и 9, тачно не могу да Вам кажем колико је било.

Председник већа: Ви сте се већ удаљили од куће Муслија Гаши, када је погинуо Арбен, је ли тако, на улици?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да.

Председник већа: У чијој кући сте га Ви оставили рањеног?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: У Бећировој кући смо га оставили.

Председник већа: Како се презива Бећир?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Бећир, мислим да се презива Мухацири, Бећир Мухацири.

Председник већа: Добро. Ко је био ту присутан у ток кући када сте Ви довели Арбена?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Било је само два старија човека и Ариффе. Он није, након 15-так минута након рањавања он је умро, они су га оставили ту мртвог и отишли, пошли су за Лешане и Ариффе и она два старца.

Председник већа: Како знате, јесте ли то чули касније да је он умро након 15 минута?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Он је умро у рукама његове мајке Ариффе, одмах је умро.

Председник већа: На рукама његове мајке? Па није се тако изјаснила Ариффе јуче.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: На рукама његове мајке након 15-так минута.

Председник већа: Али његова мајка је побегла из куће Муслија Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, његова мајка, ја, Иса Гаши, Фидан Гаши, Арбен Гаши, ми смо одмах напустили и побегли. Они су остали у кући Мусли Гашија. Она дошла, Хира са четири њене ћерке. И ту је убијено 16-торо људи.

Председник већа: Добро. Ако се сећате само нам реците од кога сте сазнали да је Арбен преминуо 15 минута након рањавања?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ја сам била ту присутна. Ја, мој девер Хисени и Ариффе. Ту смо били.

Председник већа: Ко је још био присутан у моменту смрти Арбена? Ко је био ту присутан? Да ли се сећате?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Фидан...

Председник већа: Можете и презимена истовремено зато што је све слично да бисмо ми могли да се снађемо.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Хисен Гаши је био, Фидан Гаши је био, Шекрије Гаши, Ариффе Гаши то је његова мајка, ми смо били.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да нисте видели како су у дворишту побијени ови људи јел тако? У дворишту Мусли Гашија како је убијено 16 цивила?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, нисмо их видели.

Председник већа: Ви сте то сазнали од других.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Јер ми смо тада већ изашли.

Председник већа: Само моменат. Ви сте кренули да бежите па сте се вратили поново до дворишта и када сте видели да су Бекијеве сестре опкољене, само моменат. Када сте видели да су Бекијеве сестре опкољене, да су војници у дворишту и полицајци, ви сте се вратили назад јел тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да. Вратили смо се али није било убијених људи.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели колико има униформисаних лица у дворишту тада у том моменту?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, не.

Председник већа: Да ли сте видели њихове униформе тада?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, не.

Председник већа: Не, добро.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Само сам приметила да носе аутоматско оружје и друго нисам приметила.

Председник већа: Кажите ми како сте успели да побегнете? Да ли су они Вас пустили или Вас нису видели? Како сте успели из дворишта Мусли Гашија да побегнете?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ми смо сами побегли, нису они били ту кад смо ми пошли кад смо побегли. Након тога су они дошли.

Председник већа: Ви сте значи пре њих успели да побегнете из дворишта?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да. Пре него што су они стигли ми смо пошли. Чим смо приметили са они силазу са те шуме доле, ми смо одма почели да бежимо.

Председник већа: Добро. Ви сте у Вашем претходном исказу када сте објашњавали шта се десило, шта сте Ви сазнали да се десило у дворишту Мусли Гашија, навели да је повређен Ваш супруг Исмет Гаши, да је рањен у главу. Јел тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: Само, довољно је. Да је рањен Неџад, на ког Неџада мислите? Јер овде сте навели Неџад унук па не може Неџад Вама да буде унук. То је мало нејасно да ли мислите да је рањен Неџад Битићи или неко други?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, Неџад Битићи.

Председник већа: А који унук је рањен? Рекли сте...

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, па Неџад је то.

Председник већа: Па је ли Неџад Вама унук?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, мог свекра је унук.

Председник већа: Е па то, зато што на страни 66 записника на питање тужиоца је ли вам Неџад, шта вам је Неџад? Ви сте рекли унук. Значи то је погрешно.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да, тако је, тако је. Али ми тако кажемо.

Председник већа: Неџад је унук чији?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Мусли Гашија мог свекра.

Председник већа: Мусли Гашија Вашег свекра добро. Кажете осталих 16 људи је побијено. Од кога сте све сазнали да је 16 људи тада убијено?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Мој супруг ми је причао јер он је био присутан. И кад смо ишли за Албанију он ми је испричао и рекао је да 16 људи је убијено у том дворишту.

Председник већа: Добро. Ви сте навели детаљно за кога сте чули да је тада убијен навели сте њихова имена и презимена да ли остајете при тим наводима?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Јел треба поново да кажем имена и презимена људи који су били убијени?

Председник већа: Не, Ви сте се већ изјаснили, Ви сте тада навели да ли остајете при томе. Кажете од убијених је пронађен само Арбен Гаши.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Само Арбен Гаши је пронађен, сви остали су, воде се као нестала лица.

Председник већа: Сви се воде као нестала лица. Да ли знате где је пронађен Арбен Гаши?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Где смо га оставили ту смо га и нашли након три месеца, у дворишту смо га оставили и у дворишту смо га нашли.

Председник већа: У чијем дворишту?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Бећир Мађерит.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјашњавајући се Ви сте у Вашем исказу навели да Вам је братовљева жена рекла да зовете свекра када дође до Вас. Кажите ми како се зове та братовљева жена и у ком моменту Вам она говори да треба да зовете свекра?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ариффе Гаши. Она се зове Ариффе Гаши.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте ушли у двориште код вашег комшије који Вам је рекао да не идете тамо јел тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, нисмо ми ушли у двориште неког комшије. Из нашег дворишта ми смо изашли и кренули у правцу Лешана.

Председник већа: Ви сте кренули у правцу...

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Јер нисмо смели да идемо.

Председник већа: Ви сте кренули у правцу другог села је ли тако?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, да, Лешане.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели успут војску, полицију, где сте се кретали? Којим путем?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ми смо ишли по њивама јер нисмо смели ићи асфалтним путем него смо пошли преко њива и поља.

Председник већа: Добро. Кажете ушли сте у реку.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да.

Председник већа: И да није тада било пуцања на цивиле, кажите ми јел сте видели неко униформисано лице близу реке?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не.

Председник већа: Значи није било ни полиције, ни војске тада у близини реке када сте Ви одлазили?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Да, река је доста близу. Они су били код Бајрама Гашија. Ми преко те реке изашли смо на те њиве и онда смо кренули у правцу Лешана. И тешко се ту могло видети од зидова по тим двориштима где су они ушли и били.

Председник већа: Ви сте у овом Вашем исказу помињали извесна лица Јетум Баља, Мухамед Баља и изјаснили сте се да они нису били припадници УЧК. Ко су ти људи? Где су они били?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: О тим људима не бих знала шта да вам кажем. Ја знам само о мојој породици.

Председник већа: А где су били ти људи? Код кога су они били? Кад сте их већ помињали.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Мени није познато где су они били у то време. И ја нисам њихова имена навела.

Председник већа: Него?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Нисам ја споменула њих.

Председник већа: Питао Вас је адвокат Ђуро Чепић бранилац окривљеног Јетум Баља или Стрња, Ви сте рекли да. Мухамед Баља, Ви сте рекли он је са сином убијен.

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ми немамо никакве везе са њима јер они су мало удаљени од нас. Они су тамо...

Председник већа: Јел познајете Ви те људе?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: На горњем делу села, а ми смо на доњем делу села. Знам да су из нашег села.

Председник већа: Да ли су они били припадници неких оружаних формација?

Сведок Шућерије Гаши: Није ми познато. Не знам.

Председник већа: Ви сте изјавили да су они побегли и да су побијени у селу Вранић, да су били на путу када су убијени. Одакле су побегли? Јел су били ту у Вашем селу пре тога?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ја знам да су они из села Трње али где су они намеравали да иду, како су побегли мени то није познато.

Председник већа: Јел су то били млађи људи? Колико имају година?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Ја њега, тог младића ја уопште не познајем. Ја не знам колико он има година. Ја сам чула да су убијени али ја њих не познајем.

Председник већа: А је ли Вам познато јесу ли они били припадници ОВК или УЧК?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не. Није ми познато.

Председник већа: Нисте их виђали у униформи, нисте чули да ратују?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не. Не.

Председник већа: Добро, кажите ми о овом догађају Вама није настрадао нико од најближих чланова породице?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не, не.

Председник већа: Осим свекар, свекрва...

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Само чланови породице мог девера дакле, Хабиба Гашија.

Председник већа: Ког девера? Увек кажите зато што тамо има више браће...

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Хисен Гаши, Хабибе Гаши...

Председник већа: Добро. Немам других питања. Изволите браниоче.

Адв. Ђуро Чепић: Судија Ви сте Вашим испитивањем отворили једну тему па уз Вашу дозволу ја бих хтео да исту истражим. Реч је наиме о селу Студенчани и пуно пуцања које се тамо десило.

Председник већа: Добро. А шта бисте питали реците. Нећемо да отварамо теме које нису предмет оптужнице. Ако сматрате да је то од значаја, али морате да нам кажете од ког је значаја да бисмо ми одлучили да ли ћемо Вам дозволити питање .Изволите браниоче.

Адв. Ђуро Чепић: Ево рећи ћу Вам од ког је значаја да видимо ко је то пуцао тамо у селу Студенчани.

Председник већа: Да ли је сведоку познато, да ли Вам је познато ко је пуцао у селу Студенчани?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Не. У вези Студенчана ја ништа не знам.

Председник већа: Добро. И рекла је, питала сам ја већ.

Адв. Ђуро Чепић: Судија могу ја два питања?

Председник већа: Преко мене зато што се не односи на предмет оптужбе па да видим да ли има везе. Изволте.

Адв. Ђуро Чепић: Ако би доследно тумачили чл. 402... хвала.

Председник већа: Чули смо Вас, реците питања.

Адв. Ђуро Чепић: Јел могу директно или морам опет Вама?

Председник већа: Можете директно али преко преводиоца па вам је свеједно.

Адв. Ђуро Чепић: Наравно, наравно. Захваљујем, захваљујем и захвалићу се и преводиоцу верујем да он добро ради свој посао што се примећује. Дакле, госпођо Гаши ја сам Ђуро Чепић адвокат сам одбране, занима ме следеће. У Вашем исказу Ви сте навели да су избеглице које су биле у Вашој кући укључујући и Неџада Битићија из села Студенчане, дошли јер се тамо пуно пуцало зар не?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Није ми познато. Ја не би имала шта да вам кажем у вези села Студенчани.

Адв. Ђуро Чепић: Госпођо Гаши није ли тачно да је цела та зона укључујући и село Студенчани и село Трње била под контролом УЧК?

Сведок-оштећена Шућерије Гаши: Могуће, могуће. Али знам да и Студенчани и друга места, друга насеља су била опкољена, то знам.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам.

Председник већа: Ја Вам се захваљујем.

Адв. Милан Петровић: Могу ја само једно питање?

Председник већа: Да чујем питање.

Адв. Милан Петровић: Рекла је да је видела пуно тенкова, колико тенкова...

Председник већа: Питала сам колико је тенкова видела, она је рекла да је пуно тенкова видела. Елизабета Краснићи да буде друга.

Ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву суда. Добићете, Ви нисте оштећена тако да Вама нећемо достављати писмени отправак пресуде али

претпостављам надам се да Вас више нећемо звати, евентуално уколико буде било потребно неко суочење али у сваком случају можемо и путем видео конференцијске везе и на други начин. Захваљујем Вам се што сте се одазвали позиву суда. Можете да се удаљите из суднице.

Пошто је сведок Елизабета Краснићи инсистирала да буде следећа саслушана, да ли можемо сведока Елизабету Краснићи? Јесте ли сагласни? Позовите сведока Елизабету Краснићи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока Елизабете Краснићи.

Испитивање сведока-оштећене Елизабете Краснићи

Председник већа:

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату дана 29.09.2010. године, МПБ МУП МИА под бројем ИД 03324853.

Вратићете сведоку личну карту.

Рођена дана 04.07.1975. године, место Студенчан.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Од оца Беџета, по занимању домаћица.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Да ли познајете окривљене Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не.

Председник већа: Окривљене не познаје, несродна, претпостављам, није у завади. Као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати. Давање лажног исказа представља кривично дело за које против Вас може бити вођен кривични поступак. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте евентуално себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном прогону. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити само истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, да. Ја ћу говорити само истину.

Сведок опоменута, упозорена у смислу чл. 95 ст. 1 и 2 ЗКП-а након положене заклетве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: Елизабета Ви сте саслушани пред тужиоцем за ратне злочине и тужиоцем „Еулекса“ у Приштини 08.10.2013. године. Да ли...

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Да ли остајете у свему при ономе што сте тада изјавили на записнику?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Ево, на овом главном претресу пред судским већем и свима присутнима изјасните се све чега се сећате шта се догодило дана 25.03.1999. године у месту Трње? И уколико Вам је познато уопште о догађајима у том крају. Изволте.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Уколико Вам је потребна столица, не можете да стојите, можете да захтевате ...

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, не треба.

Председник већа: Изволите.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: 25.03. као што сте рекли, '99 године, рано ушла је војска у село Трње, било је око 6 сати ујутро .Ми смо били у једном подруму. Онда су нам рекли да изађемо из подрума и изашли смо и упутили се у правцу неких њива и по тим њивама смо ишли. И како смо бежали војска која је била иза куће они су пуцали у нашем правцу. Том приликом је био убијен мој стриц Рамадан.

Председник већа: Презиме. Само да Вас упозорим као и претходног сведока односно да Вас поучим, када говорите „били смо у кући“, наведите пошто је било више цивила у разним кућама, било је инцидента у разним кућама, као што се то наводи у оптужници, наведите само чија је кућа, у чијој сте кући били, име и презиме, и када помињете лица сродство и кажете мој брат, мој стриц, наведите само њихово име и презиме. Изволте.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ми смо били код тетке.

Председник већа: Ваше тетке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Код Бахрије Гаши, супруге Шабана Гашија.

Председник већа: Како се зове њен супруг?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Бахрије је била удовица јер њени синови цела породица Гаши су били ту, и наша породица. Ми смо били код те тетке.

Председник већа: Добро. Изволите.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: То је био четвртак 25.03. када је дошла војска, ми смо изашли и пошли у правцу тих њива. И док смо ми ходали по тим њивама, они су пуцали у нашем правцу. И том приликом је убијен Рамадан Краснићи. Он је први био убијен. Онда Бахрије Гаши моја тетка, њена ћерка Ејмоне Гаши, онда ћерка Шабана Гашија, ми смо продужили тако бежећи и стигли смо до реке. Пре него што смо ушли у реку, убијена је моја мајка Рефкија Краснићи, снаја мога брата Бехаре Краснићи, и Рахиме Воци, то је из породице Воци која се налазила ту у том тренутку. Једна стрина која је ту рањена то је Фетије Краснићи, а ми смо низ ту реку продужили даље сви остали који смо били ту. И док смо ходали ту по тој реци војска је била иза нас, они су пуцали у том правцу ту нико није погинуо. Ми смо продужили да идемо даље док су нам се приближили. Онда смо стали и изашли смо на обали реке. Онда ту су нас ухватили. Задржали су нас извесно време и ја мислим да тог тренутка су дошла још два полицајца. И како се, колико се сећам они су говорили нешто као да ће нас побити све. И кад су стигла та два полицајца војници су говорили на свом језику, а ми смо ту само посматрали, колко смо схватили, они су рекли да ћемо их све поубијати. А кад су стигли полицајци, рекли су да жене и деца да се издвајају а ту је био Шабан Гаши, Хамди Гаши, Рефки Реца, Муамед Краснићи, то је мој стриц. Нисмо били ни 20 метара даље, чули смо пуцње и ту су убијени та четири мушкарца. Ми смо продужили даље. И вратили смо се поново у село код тетке у њеној кући и кад смо се вратили приметили смо како горе куће. Два-три сата смо провели у дворишту куће моје тетке. И кад смо приметили да се војска поново вратила и хоће да улази у двориште наше тетке, онда смо ишли код Бајрама Гашија у његовој кући. То је девер моје тетке другим речима. Ту смо једно вече провели. Увече смо покушали да изађемо из села и да пођемо у правцу Лешане. Приметили смо да се војска поново вратила и да су ту пуцали, ту је убијен један из Студенчана био је гост код Бајрама Гашија. Чини ми се да се звао Мет Лимани. Он је ту убијен. Ми смо поново онда ушли унутра и ту смо остали до јутра у кући Бајрама Гашија.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ево то је то што сам ја видела, Бехара Краснићи која је била у осмом месецу трудна, и она је убијена, једно дете син њен од 18 месеци он је остао и ја сам га носила у наручју. Код реке кад су нас зауставили, говорило се, у ствари они су говорили како ће нас све...

Председник већа: То сте већ рекли.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: И онда догодило се то са онима четири мушкараца.

Председник већа: Добро. Од Ваших најближих рођака чланова Ваше породице ко је тада убијен?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Моја мајка, Рефија Краснићи.

Председник већа: Даље.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Снаја, Бехара Краснићи.

Председник већа: Снаја, то је супруга Вашег брата?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Супруга, да.

Председник већа: Вашег брата?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Ког брата, како се зове Ваш брат?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Он тада није био ту, он је био у Немачкој у то време.

Председник већа: Како се звао?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Шкензен, брат, ако мислите на брата?

Председник већа: Да, како се звао муж од Ваше снаје која је убијена?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Јесте, рекла сам да је убијена Бехара Краснићи, то је снаја.

Председник већа: А како се звао њен супруг, односно Ваш брат који је био у Немачкој у то време?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Шкељзен.

Председник већа: Презиме?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Краснићи.

Председник већа: Добро, даље, значи, Ваша мајка, Ваша снаја, Бехаре Краснићи, даље? Од Ваше блиске породице, нико више је л` тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Мој стриц Рамадан Краснићи.

Председник већа: И Ваша тетка?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: И Мухамед Краснићи, то је други стриц и син од моје тетке, Шабан Гаши, Хамди Гаши, тетка Бахрије Гаши, њена ћерка Ајмоне Гаши и ћерка њеног сина. То су најближи рођаци.

Председник већа: Ћерка њеног сина, то је ћерка, како се звала ћерка њеног сина? То је ћерка Шабана Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Басарте Гаши.

Председник већа: Да ли Ви сматрате, да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљених и да ли истичете неки имовински захтев у овом кривичном поступку?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, не тражим ја.

Председник већа: Тужиоче, да ли имате питања за овог сведока? Браниоци? Изволите.

Адв.Ђуро Чепић: Добар дан госпођо, ја сам Ђуро Чепић, адвокат одбране. Госпођо Краснићи, Ви сте из села Студенчане, зар не?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Адв.Ђуро Чепић: Разлог зашто сте Ви прешли у село Трње је било наређење УЧК да напустите Студенчане због борби које се воде у том реону, зар не?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не. Куће су нам биле запаљене. Зато смо ми напустили и склонили се код тетке.

Адв.Ђуро Чепић: И није ли тачно да је борба вођена у Студенчану између УЧК и српских снага, о чему постоје релевантни извештаји?

Председник већа: Молим Вас тужиоче, немојте да прекидате док се не заврши са питањима. Само моменат, значи, не може ни тужилаштво да прекида одбрану, ни одбрана тужилаштво док поставља питања, мора да се сачека, да се постави питање и да се добије одговор. Изволите. Не може, сачекајте док се добије одговор. Изволите.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Поставите још једном питање, реците молим Вас.

Адв.Ђуро Чепић: Није ли тачно да су се неколико дана, пре овог критичног догађаја, у селу Студенчане водиле жестоке борбе и да је то био разлог Вашег доласка у Трње да бисте сачували себи живот и својим ближњим?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Па у то време нисмо имали куд да останемо јер су куће изгореле, зато смо се ми склонили и отишли код тетке.

Председник већа: Добро, само одговорите на ово питање браниоца, да ли су се водиле борбе у Вашем селу Студенчани и ако јесу, ко је водио те борбе?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Није ми познато какве су се ту борбе одвијале. Од августа месеца када су изгореле куће, ми смо отишли отуд и мени то није познато.

Председник већа: Добро, ко је запалио ваше куће? Да ли Вам је то познато?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Куће су изгореле, да ли је то војска, није ми познато сада ко је, ми смо побегли када смо приметили да горе куће.

Председник већа: Добро.

Адв.Ђуро Чепић: Да ли Вам је можда познато да је био штаб УЧК у Студенчанима?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, није ми познато.

Председник већа: А у близини села Студенчани? Да ли је у близини тог села била нека кућа где је био штаб ОВК и УЧК?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, није ми познато, не знам, нисам се ја бавила тим стварима.

Председник већа: Колико је удаљено село Студенчани од села Трње?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Није то много далеко, не знам сада тачно колико је то далеко, али није много далеко.

Председник већа: Добро, изволите даље браниоче.

Адв.Ђуро Чепић: Госпођо Краснићи, Ви сте 08. октобра 2013. године, у просторијама EULEX-а дали врло детаљну истину. Ви у целости, претпостављам, остајете код те изјаве, зар не?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Адв.Ђуро Чепић: И у тој изјави која је садржана на више страна и који исказ сте давали, безмало један сат, Ви ни једном једином приликом нисте поменули реч војска. Описали сте, на страни 9, у доњем делу стране исте је ближе описано, да је то било реч о полицији, а да су лица која су била униформисана на рукавима имала натписе „полиција“. Као боју униформе означили сте тамно плаву, тегет боју.

Заменик тужиоца: На којој страни?

Адв.Ђуро Чепић: Страна 9 изјаве од 08. октобра, овог сведока. Мене занима...

Председник већа: На страни 8, „носили су полицијску одећу, двојицу сам знала из Лешана...“, говори о Бекиму из Лешана.

Адв.Ђуро Чепић: Тако је.

Председник већа: А даље на страни 9., такође...

Адв.Ђуро Чепић: Ево, ако дозволите да цитирам, заменик тужиоца за ратне злочине: „Добро, е сад, откуд Ви знате да су они били полицајци у полицијским униформама, је ли разликујете униформе полицијске, војне и остале?“, сведок Елизабета Краснићи: „Не знам разлику, али је писало полиција“, заменик тужиоца: „Где?“, показује на рукаву да је писало полиција, „Добро“, пита заменик тужиоца за ратне злочине, „Које боје су биле униформе?“, сведок одговара: „Тамно плава, тегет

боја“. Мене занима, откуд овако значајна разлика у исказу овог сведока, јер ниједном једином речју није споменула реч војска у свом опширном исказу.

Председник већа: Ево сада да разјаснимо. Ви сте заиста у овом исказу који сте тада дали 08.10.2013. године, изјашњавајући се о оружаним, наоружаним лицима која су дошла у село, исте означавали као полиција и описивали као полицајце, носили су полицијску одећу, затим кажете „полицајци, писало је полиција, носили су теget, носили су униформе теget боје“, помињали сте Бекима за кога тврдите, за кога тврде и Ви да је полицајац. Ниједног момента нисте говорили о војницима, а на страни, само да пронађемо, у овом записнику, на страни 13, заменик тужиоца за ратне злочине Вас је питао: „Да ли сте видели неког да је био у војничкој униформи и да ли знате како изгледа војничка униформа?“, Ви сте рекли: „Мислите од Срба?“, „Од Срба, да?“, „Не, то што сам је видела тога дана“. Дакле, из ове Ваше изјаве може се закључити да Ви ниједно лице у војничкој униформи нисте видели, па нам реците, данас сте изјавили „војска“, да ли сте Ви тога дана видели само полицајце, само лица у полицијским униформама или сте видели и војску као што то данас тврдите?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Тога дана, о коме ми говоримо, ја не знам да ли је била војска или полиција, али Бекима Гашија доста добро познајем јер је он из Лешана, ујаци су му из Студенчана и то сам изјавила и у Приштини. Ја по боји униформе, не могу сада да идентификујем да ли је реч о војницима или полицајцима.

Председник већа: Добро. Зашто сте тада у Вашем исказу, та лица која су била наоружана, у униформама, означавали као полиција? Говорили сте „полиција, полиција“, зашто?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја нисам рекла одређено да је реч о полицајцима. Ја нисам разликовала униформе. Када су стигла та два полицајца, ту се приметило. Ја сам приметила да су они у полицијској униформи.

Председник већа: Добро, да ли то значи да је у овај записник нешто наведено што Ви нисте рекли?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја нисам рекла изричито да је реч о полицајцима. Рекли сам „не знам да ли су то били војници или полицајци“. Ја само тог Бекима сам препознала, остале не знам.

Председник већа: На страни 3 кажете: „Број полицајаца су ушли у двориште, почели да пуцају“, затим, даље, кажете на страни 8: „Носили су полицијску одећу, а двојицу сам знала, били су из Лешана јер је био, он се звао Беким из Лешана, имао је родбину из Лешана, исто је био његов брат, они су били цигани, стричеви су им били из Студенчана, тако да их добро знам. Бекима не знам, само га знам по лицу и знам да су била двојица што су им стричеви били из Студенчана. Бекима сам добро познавала и пре рата је био полицајац“. Да ли је то тачно? Да ли сте то изјавили?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да. Био је пре рата полицајац у Сувој реци.

Председник већа: Даље сте објаснили: „Бекима и његовог брата нисам видела у дворишту јер смо ми побегли. Њега сам видела код реке када су дошли код реке“. На питање: У дворишту?“, Ви сте рекли: „Не знам, ми смо побегли“.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: А на питање, даље сте се изјаснили, страна 9. истог тог записника: „Они су прво пуцали, убили те у двориште, када смо ми бежали до реке нису пуцали, али су дошли испред нас“. Да ли то значи да су то иста лица која су пуцала у дворишту, дошла испред вас код реке, да ли су, или се ради о некој другој групи?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Мени није познато да ли стигли они који су били у дворишту.

Председник већа: Тужилац Вас је даље питао: „Откуд Ви знате да су они били полицајци и у полицијским униформама? Да ли разликујете униформе полицијске, војне и остале?“, Ви на то одговарате: „Не знам разлику, али је писало полиција“.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја сам тада изјавила да нисам разликовала по униформи да ли је било ту реч о војницима или о полицајцима.

Председник већа: Само моменат, тужилац Вас је питао где, а Ви сте изјавили: „Показао на рукаву да је писало полиција“, „Које су боје биле униформе?“, „Тамно плава, тегет“. Рекли сте да остајете у свему при овом исказу. Кажите нам, да ли сте се Ви накнадно сетили да...И на страни 13 питани сте: „Да ли сте видели неког у војничкој униформи и да ли знате како изгледа војничка униформа?“, „Ви мислите од Срба?“, „Од Срба, да.“, „Не, то што сам ја видела тога дана“. Дакле, Ви кажете да тога дана нисте видели ниједну војничку униформу. Сада кажете да сте видели војску. Па ето, то нам само разјасните, то је заиста од значаја.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја не разликујем униформе. Знам да војска по обичају носи зеленкасте боје униформе, али тог тренутка ја нисам била у стању да разликујем да ли је било реч о полицији или о војницима јер ми смо се уплашили јако, јако много јер су говорили да ће нас све поубијати. Ту су убијени људи, убијена је жена која је била у другом стању и друге особе, тако да они су имали неке плаве униформе, али ја нисам изричито рекла да је реч о војницима или о полицајцима.

Председник већа: Што се тиче, Ви кажете да су они имали неке плаве униформе. Која група, она која је ушла у двориште или она коју видите код реке? Која група?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја сам код реке непосредно....

Председник већа: Где сте видели плаве униформе, у дворишту куће или тамо када сте већ побегли код реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Код реке, код реке, тамо где су нас зауставили.

Председник већа: А у дворишту да ли сте приметили какве униформе имају та лица која наилазе?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, не, у дворишту не, нисам приметила јер ми смо већ били изашли из дворишта.

Председник већа: Ви сте изашли пре него што су они дошли је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, да.

Председник већа: И бежали сте и нисте видели какве униформе имају та лица, а ове сте видели поред реке и срели се са њима?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Изволите браниоче.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Поред реке није било ни 8 метара између нас и њих, тако да могла сам да видим и ми смо ту чекали и шта ће се догодити, а они су се договорили да ће, као да ће нас све поубијати, а тог тренутка Шабан Гаши и четворица њих, они су убијени, али остали смо били само жене и деца. Најмлађе дете имало је 18 месеци, снаја је убијена, била је у осмом месецу трудноће, остало је то дете.

Адв.Ђуро Чепић: И на рукама сте том приликом видели натпис „полиција“, зар не?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не сећам се тачно да сам тако изјавила и стварно се не сећам да сам видела тај натпис. Знам да су били у униформама плаве боје, тамно плаве боје, да је нешто писало, али шта је ту било написано, стварно ми није познато.

Адв.Ђуро Чепић: Можда Вам ја освежим меморију, ја сам присуствовао приликом давања вашег исказа заједно са тужиоцем, преводиоцем EULEX-а и Ви сте руком том приликом показивали и говорили реч „полиција“, зар не?

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Могуће, могуће је да сам тако изјавила.

Председник већа: Добро. Изволите даље браниоче. Оставља могућност.

Адв.Ђуро Чепић: Немам више питања.

Председник већа: Да ли неко други од браниоца има? Немојте после накнадно да се присећате. Добро. Само да разјаснимо, Ви сте се изјаснили, објаснили сте све, Ви сте рекли да сте Ви били код ваше тетке Бахрије Гаши тада, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Ту је био син, кажете, ту је био син њеног брата, стар 18 месеци. Како се он звао ваш брат?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Арденис Краснићи.

Председник већа: Како?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Арденис Краснићи.

Председник већа: Је ли он тада био ту са вама Арденис? Кажете да сте били у гостима, односно да сте побегли код Ваше тетке Бахрије Гаши, је ли тако? Како се звао супруг Бахрије Гаши?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Она није имала тада супруга, она је била само са синовима.

Председник већа: Колико је синова имала?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Два, Шабан Гаши и Хамди Гаши.

Председник већа: И они су сви били тада у кући, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Јесте.

Председник већа: Кажете ту је био син њеног брата стар 18 месеци, Вашег брата, стар 18 месеци. Чији је то био, чије је то било дете?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: То је дете Шкензена Краснићија, мог брата, а мајка се звала Бехара Краснићи, она је убијена.

Председник већа: Ви кажете у овом Вашем исказу, набрајате лица, да ли је Ђила Гаши била тада са Вама?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Била је Ђила Гаши. Ђила Гаши је супруга Шабана Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Њихова кћерка, како се зове?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Бесарта Гаши.

Председник већа: Бесарта Гаши. Кажете „када су наишла“, када сте сазнали да наилазе униформисана лица и када сте почели да бежите, да ли можете да нам прецизирате ко је кренуо да бежи, да ли сви из куће или само неко од вас?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ми који смо били склоњени у том подруму. То су жене и деца. Били смо у кући Шабана Гашија.

Председник већа: Колико је људи било тада у тој кући Ваше тетке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Било је више од тридесетак људи, а између 30 и 40, отприлике, људи је било. Наша породица цела, Краснићи, Мухамед Краснићи и он је био са својом породицом, то је мој стриц, Шабан Гаши са својом породицом, Хамди Гаши са својом породицом.

Председник већа: А те друге породице, јесу ли и они исто били из Студенчана избегли?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, ми са стрицем. А било је ту из села Трња, Шабан Гаши је из села Трња и Хамди Гаши је исто тако са својом...

Председник већа: А зашто сте сви били те ноћи у тој кући Ваше тетке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Па ми смо од августа месеца из Студенчана отишли тамо.

Председник већа: И ту сте сви били.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Живели.

Председник већа: Кажете, били сте у неком подруму, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Јесте.

Председник већа: Кажете почели сте да бежите ви који сте били у подруму.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Ко је био у тој групи која бежи и да ли се сећате тачно да определите колико је било сати када сте ви кренули да бежите?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не сећам се тачно колико је било сати, али ту између 6 и пола 7 бих рекла. Шабан Гаши, Хамди Гаши су у дворишту и они су приметили да они долазе и онда су рекли: „Ајде, излазите“.

Председник већа: Не, ја Вас само питам, колико је вас било у групи који бежите? Ко је све почео да бежи? Колико вас је било у групи?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Па сви ми који смо били ту. Рамадан Краснићи, мој стриц, Бахрија Краснићи, Ајмоне Гаши, Бесарта Гаши, Бехара Краснићи, Ђиле Гаши, ја и друге жене наравно, и сестре.

Председник већа: Ово Вас питам зато што је сведок Ђила Гаши била мало контрадикторна у својим исказима које је дала пред тужиоцем и пред судом и различито се изјашњавала у односу на то када је ко повређен, ко је, кога је видела, где га је видела, одступила од свог претходног исказа, а Ви сте били заједно у групи, па да разјаснимо те чињенице и околности кроз Ваше изјашњење. Кажите ми, прва лица из

Ваше групе, где су рањена, да ли на некој њиви, да ли поред реке, да ли у дворишту? То ми прецизно појасните, уколико можете.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Из моје групе, прво лице је Рамадан Краснићи.

Председник већа: Добро, где је он рањен?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Он је на њиви био рањен.

Председник већа: Колико је то далеко од реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: То је близу куће, не реке. Он је био старији човек, није могао да бежи, неколико метара од куће.

Председник већа: Ви сте видели када је он погођен?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, пао је.

Председник већа: И видели сте да је он преминуо ту на лицу места?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, нисмо се вратили да погледамо, него смо само видели како је пао и како је пао, није више устао. Онда Бахрија Гаши после њега, Ајмоне Гаши, Бесарта Гаши.

Председник већа: Само моменат. У његовој близини или сте даље бежали?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Можда 3, 4 метара даље од Рамадана Краснићија, од стрица и продужили смо пут у правцу реке. То је једна дугачка њива.

Председник већа: Добро, да ли је ту на њиви само њих двоје погинуло, погођено или још неко?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ту је убијен Рамадан Краснићи, Бахрија Гаши и Бесарта, а поред реке, пре него што смо ушли у реку, убијена је наша снаја Бехаре Краснићи.

Председник већа: Само мало. Значи, најпре Рамадан Краснићи, затим после Рамадана, Бехаре...

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Бахрије Гаши.

Председник већа: Бахрије Гаши, то је свекрва Ђиле Гаши, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Последње?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ајмоне Гаши.

Председник већа: Ајмоне Гаши, то је?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: То је Бахријева кћерка.

Председник већа: Добро, и настављате даље?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Бесарта Гаши.

Председник већа: Када је Бесарта Гаши погинула? Да ли ту на њиви или у реци, поред реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: На њиви је убијена.

Председник већа: Бесарта Гаши, добро. И до реке сте дошли ко, Шабан Гаши?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ту поред реке, два метара пре него што смо ишли у реку, убијена је снаја Бехаре Краснићи.

Председник већа: Само мало, од те групе, значи који бежите, ко од вас долази до реке, ко није погођен док сте стигли до реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ту је Бехара Краснићи...

Председник већа: Значи, Ђила Гаши?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Оне су већ биле ушле, Ђиле Гаши у реку.

Председник већа: Је ли Ђиле Гаши трчала кроз те њиве?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, да. Али како су трчали тако преко те њиве...

Председник већа: Тако сте улазили у реку?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Неко ко је трчао више, он је први већ ушао у реку и ишли су низ реку.

Председник већа: Добро, ко је дошао до реке из Ваше групе?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Поред реке убијена је снаја Бехаре Краснићи.

Председник већа: Чекајте, Ви долазите до реке и скачете у реку?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, ја сам већ била ушла у реку.

Председник већа: Ко је већ ушао у реку?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ђиле Гаши је ушла у реку, Хамди Гаши, Шабан Гаши, Мухамед Краснићи, ја, моја сестра су били иза мене, стрина.

Председник већа: Које сестре, како се зову, имена?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ганимете, Шкуте, Фатиме, најмлађи брат Дритон, стрина.

Председник већа: Име стрине.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Фетије Краснићи.

Председник већа: Добро, је ли био још неко?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Била је рањена у руку и она је ушла већ била у реку са раном.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Била жена Хамди Гашија, Санија Гаши са својим сином, и она је била ушла у реку, Мухамед Краснићи, Рефки Ређа.

Председник већа: Није било више никог, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Породица Илми Гашија је исто била.

Председник већа: Ко је био, да ли се сећате? То нисте раније изјављивали.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Он је био из Студенчана.

Председник већа: И ко је био од његове породице?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Био је са женом, са својом супругом.

Председник већа: Он и његова супруга. Како се звала супруга?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Лилија Гаши.

Председник већа: Добро, и ко је још био ту, да ли се сећате?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не сећам се других. Мислим да није било других.

Председник већа: То су сва лица која су из те исте куће где сте Ви били изашли и побегли до реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Када Ви видите ту групу наоружаних људи када долазите до реке?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Нисам тачно гледала на сат, не знам тачно.

Председник већа: Не, не, где их видите. Значи, Ви кажете како долазите до реке, сви скачете у воду, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: И када, у ком моменту након што скачете у воду, где видите та наоружана лица, полицију или војску? Ви сте овде рекли полиција и тај Беким Гаши. Одакле су они дошли, где их видите, колико лица видите? Ето то нам детаљно објасните.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Они су наишли у правцу главног пута, дакле, наишли су са друге стране, а ми смо пошли низ реку, а они су били у правцу тог брда. И како су наишли тако су и пуцали.

Председник већа: Док сте ви у реци?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ту у реци нико није био рањен, ми смо само тако ходали, али нико није био том приликом рањен. Кад су нам се приближили изашли смо и стали смо ту на обали. И они су ту стали.

Председник већа: Сви сте изашли?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, да, сви смо изашли.

Председник већа: Да ли можете да се сетите Елизабете, колико је њих било тада?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Па било је отприлике иако ја нисам бројала и не знам тачно број, али могу отприлике да наведем број.

Председник већа: Па ето отприлике, да ли их је било више, мање, двоје, троје, петоро, десеторо?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Било је, било је више.

Председник већа: Више?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Више је било од тога.

Председник већа: Не можете да се сетите, рекли сте у каквим су били униформама, говорили сте у првом исказу да су били у плавим, да ли се сећате, да ли можете да се изјасните на ту околност?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не сећам се стварно боје униформе.

Председник већа: Добро, да ли је тада, ту био међу њима тај Беким, кога сви познајете?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, Беким је био ту у првом реду, да кажем један од првих који је наишао.

Председник већа: Дакле, као вођа јел?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја не знам сад у каквом својству он је био ту, али био је ту и један од првих се он појавио ту.

Председник већа: Кажите ми јел неко комуницирао радио везом, јел имао неко од њих неки апарат за радио везу?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, не. Само кад сам рекла да су дошла још двојица других.

Председник већа: Када они долазе, та двојица?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Па ту, након јако, јако кратког времена. Могу да кажем чак и истовремено. И не сећам се тачно који су били та двојица. А ови који су били мало ниже, они су говорили на свом језику и сећам се да су рекли да треба поубијати све. И нешто што сам ја схватила на српском језику, један је рекао „чекајте, то су само деца и жене“. Ту је Шабан Гаши, Рефки Реца и Муамед Краснићи, из те групе где су нас зауставили.

Председник већа: А ко је рекао да вас убију, је ли неко прича да треба да будете убијени?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Из те групе која нас је зауставила ту.

Председник већа: Ко је причао, да ли овај што га познајете, да ли неко кога познајете или неко други?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не, нисам ја познавала тамо никога, али само сам разумела кад су говорили на српском језику.

Председник већа: А тај који је рекао да не пуцају, да ли се сећате нешто што је карактеристично за ту особу што се тиче изгледа или како је био обучен и колико је имао година, које је био старости?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Он је био мало старији од осталих.

Председник већа: Колико отприлике година?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не могу тачно да одредим сад колико је година имао, али чињеница је да је био старији од осталих. Е сад, да ли је био старији од 40 година, али отприлике између 40 и 50 година, ето ту, али је чињеница да је био старији од осталих.

Председник већа: И он је рекао да не пуцају?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, да.

Председник већа: Јел он био присутан кад су издвојени мушкарци?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Он је рекао да се жене и деца да се издвајају, а мушкарци да се ту заустављају. И рекли су нам за пет минута да се удаљимо од обале, а ни 20 метара нисмо ишли даље, чули смо пуцње. Шабан Гаши, Муамед Краснићи, Хамди Гаши. Е сад да ли су они одмах ту убијени, ми нисмо окренули главу или окренули се сви па да видимо сад шта се догодило.

Председник већа: Дакле, Ви тај моменат нисте видели када се пуца и нисте видели у кога се пуца ни ко пуца. Јел тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да. Нисмо то видели.

Председник већа: Добро, тада је као што сте Ви изјавили у овом Вашем исказу у води преминула и жена којој нисте могли да пружите помоћ, а која је била рањена у ногу?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ради се о Рахиме Воци, она није била тад у води, него ту на њиви је остала, јер када је убијена мајка, изашла сам из реке и викала сам мајко, мајко, и за снају Бехаре, Бехаре, ни једна није давала никакве знакове живота, и како је била погођена у главу, пала јој је марама са главе. А ни снаја ни она нису давале никакве знаке живота.

Председник већа: Добро. Ви се даље изјашњавате да се враћате после тога у кућу Бајрама Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Прво смо били у дворишту Шабана Гашија, а кућа је већ била почела да гори, и штала је почела да гори, онда смо оvezали краве, избацили их напоље, и опет смо приметили да наилази група, да ли су сад полицајци или војници....

Председник већа: Добро, то Вас не питам. Ви сте тада...само моменат. Ви сте тада причали да по вашем повратку да је у дворишту Бајрама Гашија убијена једна стара жена, па јел можете да нам појасните о коме се ради. Која је та стара жена?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ми смо њу нашли ту, реч је о Шемсије Гашију и Вотим Гаши. Они су ту били убијени.

Председник већа: Значи на њу мислите када говорите Шемсије Гаши је била убијена и Вотим Гаши. Шемсије је супруга, чија? Милаима, јел тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да, то је супруга Милаима Гашија.

Председник већа: Добро, а Вотим Гаши колико је он имао година?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: То је син Хамиде Гаши, можда је имао око седам година. Е да ли је сад мало старији или млађи, али отприлике око седам година тад је имао.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјашњавали да су они убијени кад је бачена бомба. Одакле Вам је то познато, је ли Вам то неко рекао, или сте Ви то закључили?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Кад смо се вратили ми смо ту нашли породицу Бајрама Гашија и они су рекли да су бацили бомбу. Ми то нисмо видели, али то су нам рекли они, рекли су да је ту погинуо Шемсија Гаши и тај мали.

Председник већа: Добро. Дакле, само можете на крају да нам кажете, у чијим сте Ви кућама тога дана били. Ко су власници тих кућа? Само њихова имена да наведете. Први је Хамзи Гаши, је ли тако?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: А друга кућа у којој сте били је кућа Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Јесте ли били још у некој, јесте ли се скривали тога дана још у нечијој кући?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не.

Председник већа: Не, добро. Ја немам даље питања за сведока. Мислим да смо све разјаснили, Елизабете да ли Ви....

Адв. Милан Петровић: Око изгледа, ако може само да нам појасни, да ли су имали на глави нешто, шлемове, капе, мараме? Да ли би то можда...

Председник већа: Ко?

Адв. Милан Петровић: Ти људи што је видела наводно да су били ту, да ли може само...да ли се тога сећа, само?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Судија, да ли дозвољавате питање, да ли да је питам?

Председник већа: Да.

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не сећам се тога, тих детаља стварно се не сећам.

Судски тумач Гани Морина: Не чује се ништа, микрофон.

Председник већа: Не чујете Ви нас? Не чујете сведока је ли тако?

Судски тумач Гани Морина: Не, сведока да, него ових који постављају питања, браниоци са стране.

Председник већа: Је ли можете да поновите питање, није Вас....добро.

Адв.Ђуро Чепић: Изјаснио се. Ја бих само молио преводиоца, учинило ми се нешто да није добро преведено раније, али о томе можемо да причамо и у паузи. Хвала.

Председник већа: Да није добро преведено?

Адв.Ђуро Чепић: Да није добро преведено.

Председник већа: Па реците одмах. Немојте у паузи, не причамо ништа у кулоарима, све на претресу.

Адв.Ђуро Чепић: Па овај део, учинило ми се...Наравно, имамо све тонски записано па можемо да отклонимо, у једном делу кад се сведок изјаснила учинило ми се, кажем, помало знам и албански, да је експлицитно рекла полиција, а чуо сам превод полиција или војска, не знам. Ја реч војска нисам чуо из њених уста. Хвала.

Председник већа: Добро, преводиоче да разјаснимо одмах да ли је бранилац Чепић у праву.

Судски тумач Гани Морина: Ја не знам сад у ком контексту је то речено. Али нека било ко нека постави поново питање, нек она поново одговара, па ћемо преводити како треба.

Председник већа: Па мислим да је тако најбоље. Изволите браниоче поново...

Судски тумач Гани Морина: То је најбољи метод да се дође до истине.

Председник већа: На које питање сматрате да преводилац није дао коректан одговор?

Адв.Ђуро Чепић: Па питање је било Ваше, односило се на овај инцидент касније, не поред реке, већ који је описан на страни, сад ћемо видети, врло ми је тешко кад немам транскрипт испред себе судија.

Председник већа: Па свима је тешко.

Адв.Ђуро Чепић: Знам наравно, није до Вас, није...Дакле, кад сте питали сведока за снаге које су биле ту, ја сам стекао утисак да је....а реч је у кући Муслије Гашија....

Председник већа: Само, па тужиоче молим Вас, немојте док не добијете. Немојте да Вас упозоравам. Ви бар знате права у поступку. Само молим Вас, па реметите ред. Немојте док Вам не дам реч, немојте да упадате у реч док неко други прича. Дакле немате повлашћени положај, сви смо ми овде исти. Значи... ометате...па не морам да Вас видим, док не заврши....

Адв.Буро Чепић: У вези Бајрама Гашија, али да се не исцрпљујемо око тога, ништа есенцијално нећемо добити ни једним ни другим одговором судија. Тако да је...

Председник већа: Добро, претпостављам, претпостављам. Добро, ми можемо сада да направимо паузу, имамо још једног сведока, још два сведока, и мислим да је време, па само моменат. Хамиде Гаши и Милаим Гаши. Добро. Ја мислим да је време да направимо паузу. Пре тога само да отпустимо сведока Елизабете Краснићи. Елизабете Ви да ли истичете неки имовински захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљених?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Да.

Председник већа: Да ли опредељујете висину захтева или ћете то накнадно учинити?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Ја се залажем само за правду, да се открију и они који су учинили та дела, а није то много у вези с одштетом.

Председник већа: Значи не тражите одштету?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не тражим одштету.

Председник већа: Добро. Ја Вам се захваљујем што сте се одазвали на позив суда.

Судски тумач Гани Морина: Извините, извините молим Вас, још једном нисам добро разумео, да ли је рекла „касније ћу се одредити или не тражим“. Нека се још једном изјасни, да не испадне сад да није добро преведено.

Председник већа: Да, изволите. Да ли ћете се касније изјаснити о висини или о томе, да ли сада би требало да се изјасните, да ли захтевате неку материјалну накнаду на име претрпљених болова због страдања Ваших најближих?

Сведок-оштећена Елизабета Краснићи: Не тражим то. За нас је правда битнија.

Председник већа: Добро. Ја Вам се захваљујем,

Допушта се сведоку да се удаљи из суднице у 11.30 одређује се пауза у трајању од 30 минута, а претрес ће бити настављен у 12.00 часова.

По истеку паузе **НАСТАВЉА СЕ главни претрес у 12 часова.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока оштећене Хамиде Гаши.

Адвокат Милан Петровић је пре почетка паузе, напустио претрес, уз одобрење председника већа.

Испитивање сведока-оштећене ХАМИДЕ ГАШИ

Председник већа: Хамиде Гаши, је ли тако? Добар дан.

Сведок Хамиде Гаши, идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату дана 20.10.2008. године, МТБ МУП МИА под бројем ID02262514.

Кажите нам...

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Сведокиња не чује, не реагује на мој глас, па ако можете да јој неко помогне. Сада чује, сада је у реду.

Председник већа: Кажите нам Ваш датум, нисам понела тај записник, датум рођења, име оца? Хамиде Гаши, рођена дана 05.10.1963. године.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: У месту Самар Дреца.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Са пребивалиштем у селу Трње?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Сува Река?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Сува Река, Косово и Метохија. Да ли познајете окривљене, окривљене Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Председник већа: Не познајете. Да ли сте, значи нисте ни у сродству, ни у завади са окривљенима?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Председник већа: Добро. Опочињем Вас да сте као сведок дужни да говорите истину и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато; да давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, којима, ако бисте одговором вероватно себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасно?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани, говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да, рећи ћу само истину.

Председник већа: Добро, Вама је вероватно познато зашто сте позвани, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да се изјасните на све околности које су Вам познате у вези дешавања дана 25. марта 1999. године у селу Трње. Ви сте већ дали Ваш исказ пред тужиоцем за ратне злочине и тужиоцем EULEX-а у Приштини 10.10.2013. године. Реците ми, да ли остајете у свему при том исказу који сте тада дали, да ли нешто односно да ли тај исказ имате да измените или да додате?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, немам.

Председник већа: Немате ништа да измените? Добро, изволите, изјасните се овде пред присутнима, тужиоцем, окривљенима који седе иза Вас, браниоцем окривљених, о свему чега се сећате, шта се дешавало тога дана.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Тога дана ујутру у 6 сати, приметили смо војску стационарану у једној шумици, а око 6,30 ушли су у двориште. Ми смо били сви унутра у кући, било је доста деце, почели су да вриште.

Председник већа: Само, ја се извињавам, не желим да Вас деконцентришем, али када се изјашњавате, када кажете – двориште, наведите и ко је власник тог дворишта и када кажете – син, када кажете свекар, када кажете брат, наведите ми њихово име.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То је свекар Бајрам Гаши.

Председник већа: Добро, Ви сте тада били у чијој кући, 25. марта 1999. године?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У кући свекра.

Председник већа: Како се он зове, немојте свекра, него реците свекар и његово име и презиме?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У кући Бајрама Гашија.

Председник већа: Бајрама Гашија, добро. Изволите даље.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Дошао је један војник близу прозора куће Бајрама Гашија и на прозору ударио аутоматским оружјем.

Председник већа: Не, не чујем Вас добро, можете мало само јасније.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Пришао је прозору куће један војник и ударио о прозор аутоматском пушком.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Он је пуцао тим оружјем, али није погодио никога, није убио никога. Он се удаљио мало, онда из предсобља ушли смо у једну другу собу, син је био у оној соби где смо мало раније били боравили.

Председник већа: Син, име, презиме?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Вотим Гаши и Шемсије Гаши. Син је покушао да ме прати, да дође одмах до мене, а Шемсија га је ухватила да га заштити. Али тог тренутка тај војник је пуцао из аутоматског оружја и убио је Шемсију и сина заједно са њом. Ми смо били у другој соби тог тренутка, бацили бомбу и онда су они опет се окупили ту у дворишту Бајрама Гашија. А након пола сата напустили су двориште и у ком правцу су кренули и отишли, не знам. Цео дан смо провели у тој соби, у кући Бајрама Гашија, убијени су били ту поред нас и Вотим и Шемсија и до сутрадан ујутру ми смо били у тој соби и ту смо остали у кући Бајрама Гашија. Ујутру смо устали и пошли смо у правцу Лешане. У Лешане смо остали два дана и од Лешана смо ишли у једну шуму и пошли смо у правцу... Ту у тој шуми смо остали десетак дана, онда поново смо се вратили и ушли у једно село и ту смо остали још пет недеља код заове и опет је дошло наређење да напустимо то село и кренули смо у правцу Албаније.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Председник већа: Тужиоче, изволите, да ли имате питања за сведока-оштећену? Немате. Браниоче?

Адв. Ђуро Чепић: Ево ако дозволите, врло кратко. Добар дан, госпођо Гаши, ја сам Ђуро Чепић, адвокат сам одбране. Желим да Вам поставим неколико питања и верујем да ћемо то брзо учинити, уз Ваше одговоре на које ћу Вам бити захвалан. Дакле, када сте описивали ову ситуацију око 6,30 и улазак неких лица у двориште Бајрама Гашија, Ви сте навели да је близу прозора дошао један војник и ударио аутоматском пушком у исти и касније сте навели да је војник пуцао и тако даље. Није ли тачно да Ви нисте видели то лице и униформу коју носи, јер сте били у другој просторији?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ми смо били доле, у доњој соби, доле смо били.

Председник већа: Дакле, Ви нисте видели то лице, тог војника?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: На улазна врата видела сам, али на прозору, нисам видела, јер сам седела доле.

Председник већа: Добро, Ви сте навели, само моменат да разјаснимо, Ви сте навели „у кућу је ушао један војник са аутоматом претходно ударајући о врата“, то сте видели.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Какву је униформу имао на себи?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Имао је војну униформу, војничку.

Председник већа: Опишите нам ту униформу.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ево како називају, то је зеленкаста боја, ето тако бих рекла.

Председник већа: Изволите даље, браниоче.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам. Ви нисте могли пажљиво да га видите, јер сте у том тренутку били у страху за себе и свој живот, зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Адв. Ђуро Чепић: И нисте могли да видите никакве ознаке на униформи?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нисам била у могућности, не, нисам видела.

Адв. Ђуро Чепић: Нити детаљно шаре?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Адв. Ђуро Чепић: Ни да ли је имао капу или траку на глави?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Капу је имао.

Адв. Ђуро Чепић: И да ли му је лице било намазано неком црном кремом?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Адв. Ђуро Чепић: И да ли је имао жуту траку око левог рукава своје униформе?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Адв. Ђуро Чепић: И ништа више од тога не можете да нам пружите као информацију о том лицу, зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам, немам више питања. Извињавам се, можда би још једна тема могла да се отвори.

Председник већа: Изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Уз Вашу дозволу, дакле, страна 2 изјаве, Ви помињете да су са Вама биле избеглице из Студенчана. Није ли тачно, овде сте поменули број укупно 40, да су та лица се померила због дејства УЧК управо на том простору, па су дошла код Вас.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, било је нас око четрдесетак људи, то сам рекла, било је војске.

Адв. Ђуро Чепић: Ја Вас молим конкретно, говоримо о војсци УЧК, управо та лица су дошла због УЧК код Вас, зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Куће су им биле запаљене и нису имали где да бивају и онда су дошли ту.

Адв. Ђуро Чепић: Није ли Вам познато да је УЧК наредила да дођу у Ваше село?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не, они су сами напустили село и дошли.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Добро. Бранилац Вас је питао да им је неко наредио. Од тих 40 људи из Студенчана, који су били ту у Вашој кући, Ваши гости који су дошли, да ли су то били све Ваши рођаци?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, то су ујаци Милаима Гашија, дакле ујаци мог супруга.

Председник већа: То су били ујаци Вашег супруга?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Који су дошли са својим породицама?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Ко је био, да ли можете да нам наведете, који су то ујаци, њихова имена и презимена и колико је било чланова њихових породица?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Једна старија жена Хајрије Лимани, Градије Лимани, Мехмет Лимани, и он је био старији човек, он је убијен у кући Бајрама Гашија, снаја Ибадита Гаши, Лимани, не Гаши, него Лимани, погрешила сам, Шерине Лимани, Сабрија Лимани...

Председник већа: Много је да набрајате четрдесет, можда ће нам бити лакше – кажете ујаци мог супруга, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Четворица ујака Вашег супруга са својим породицама.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, Мехмет Лимани, исто тако ујак.

Председник већа: Добро. Набројте нам имена, наведите нам имена та четири ујака.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Садик Лимани.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Мертез Лимани.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ту су били и...

Председник већа: Четворица, њих четворица.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Унуци овог Бајрама Гашија.

Председник већа: Не, не, та четири ујака, то ме занима, кажете била су четири ујака Вашег супруга са својим породицама. Само имена ујака.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нисрет Лимани.

Председник већа: И још један.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Мехмет Лимани.

Председник већа: И свако од њих је дошао са члановима своје породице, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да ли је било неких других лица који нису Ваши рођаци, а који су ето ту дошли да се склоне?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не, других није било, то су сви били чланови породице, тих породица које су дошле код нас.

Председник већа: Добро. Пре њиховог доласка, ко је живео у овој кући Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Наша породица, ми смо живели у тој кући.

Председник већа: У том дворишту, колико има кућа?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Четири куће, наша кућа и три друге куће.

Председник већа: Када кажете – наша кућа, чија кућа, када кажете наша – чија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Кућа Бајрама Гашија.

Председник већа: Бајрам Гаши је Ваш свекар?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Добро, значи у тој кући Бајрама Гашија живео је Ваш свекар са својом супругом.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Живели сте Ви са својим супругом, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, са децом, са супругом.

Председник већа: Како се звао Ваш супруг?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Мурат Гаши.

Председник већа: Да ли је Мурат Гаши био ту у том моменту?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, али се он тог тренутка налазио у другој кући, јер ми имали смо тада две куће ту.

Председник већа: Две куће сте имали, кажете, четири куће су биле у дворишту, две су биле Ваше?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, две наше су биле.

Председник већа: Добро. Кажите ми, осим, ко је живео у тим кућама стално, без ових гостију, ко је стално живео у тим кућама које су припадале породици Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Милаим Гаши и наша, значи то су те две наше куће које сам рекла, навела, а оне две друге куће су биле наших стричева.

Председник већа: Како се зову стричеви?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Браћа Бајрама Гашија.

Председник већа: Како се зову?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Један се зове Нухи Гаши и Расим Гаши.

Председник већа: Нухи и Расим Гаши, добро.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: У тој кући где сте Ви били, да ли је, где су били ови гости, 40 људи који не живе ту, у чијој кући су од те четири куће били?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Бајрама Гашија кућа.

Председник већа: Само у кући Бајрама Гашија. У осталим кућама, да ли је било становништва, цивилног становништва?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Само у кући Бајрама Гашија.

Председник већа: А у осталим кућама, јесу биле празне или су живели неки људи?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, ту су били и чланови наших породица у другим кућама.

Председник већа: Добро, значи у моменту када се све ово дешава, када долази војска, осим куће Бајрама Гашија, у којој се налазите Ви, Ваша породица и 40 гостију са стране, 40 људи којих је код вас избегло, у ове три преостале куће, ко се тада налази, да ли можете то да нам набројите?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Шабан Гаши, Хамзи Гаши.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: И ова друга кућа, то је Расим Гаши са својом супругом.

Председник већа: Само њих двоје је било у тој трећој кући, Расим Гаши?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да, само они.

Председник већа: Две куће су Ваше, две куће припадају породици Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми, у једној кући као што призилази, су биле жене, у другој мушкарци, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми, Ви сте рекли – „не зна да ли су у питању били војници или полицајци, јер није добро видела њихове униформе“. Да ли сте уопште у једном моменту док се они налазе у Вашем дворишту, поуздано могли да видите о каквим се униформама ради?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То су биле шарене униформе, војници.

Председник већа: А зашто сте били у дилеми, да ли су војници или полицајци?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нисам могла да знам тада, можда сам се мало и збунила.

Председник већа: Уплашили, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да, уплашила сам се.

Председник већа: Добро. Ви кажете да се налазио Ваш син у другој соби, то је Вотим Гаши, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Колико година је имао Ваш син Вотим Гаши?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Седам година.

Председник већа: Седам година тада. Терка од Ваше заове, да ли знате њихова имена, како се звала Ваша заова и како се звала та ћерка која је била са Вашим сином у другој соби? Заова, како се звала Ваша заова?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Шемсије Гаши.

Председник већа: Шемсије Гаши.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, заова.

Председник већа: А ћерка, коју ћерку спомињете?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ема Гаши.

Председник већа: То је била, чија ћерка?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Трећег девера, Хелми Гашија.

Председник већа: Елви Гашија.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Хелми, Хелми Гаши.

Председник већа: Хелми Гаши. А где је била породица Хелмија Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Била је ту, са нама.

Председник већа: У тој истој кући где сте били Ви?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Кажете Ваша, та Ваша заова, јел то, чија је то супруга?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Милаима Гашија.

Председник већа: Милаима Гашија, добро. Милаим Гаши тада није био ту, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, он је био у другој кући.

Председник већа: Код кога је он био у кући?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У кући Бајрама Гашија.

Председник већа: А Ви сте били у кући Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Али рекла сам да смо имали две куће.

Председник већа: Значи, он је био у другој кући Бајрама Гашија, не у тој где сте били Ви? Ви сте били са женама, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, ми смо били.

Председник већа: А он је био у другој кући са мушкарцима, је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, заједно са осталим мушкарцима.

Председник већа: Колико је било мушкараца у тој кући?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Било је дванаесторо.

Председник већа: Дванаесторо мушкараца. Кажите ми, деца су била са Вама, претпостављам, у тој кући где сте Ви били?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да деца су била са нама.

Председник већа: Добро. Кажете „лице ушло у кућу у ходник и бацило бомбе“. Да ли је бацило бомбе где су биле жене и деца?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, у ходнику је бацио бомбу. Али нико није био убијен.

Председник већа: Добро. У кућу где су били мушкарци нису улазили?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нису ушли, али су бацили исто тако једну бомбу у ходник, предсобље, ходник.

Председник већа: Да ли је неко погинуо тада?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Председник већа: Да ли су знали да у тој кући има људи? Значи ту су четири куће. Они улазе и само убијају ово двоје Вашег сина десетогодишњег, 7 година сте рекли да је имао и Вашу заову?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, заову. Шемсију.

Председник већа: Кажите ми како, да ли сте Ви видели тачно како су они убијени или сте сазнали од некога? Где сте се Ви налазили тада када је Ваш син убијен и Ваша заова?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Заова није ни 15 минута била жива, одмах је издахнула ту одмах поред нас. А син је мало више је живео.

Председник већа: Када је он преминуо?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ту негде после након једног сата је издахнуо.

Председник већа: Након једног сата? Ви сте остали до краја вечери у тој кући јел тако? Јел долазио Милаим Гаши код Вас после...

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да ли се он видео са својом супругом пре него што је...

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Он је дошао неколико тренутака пре смрти Шемсије Гаши и затекао је њу још живу.

Председник већа: Још живу. То сам хтела да Вас питам. Кажите ми Ви сте остали ту, када је погинуо Мехмед Љимани? Ви сте рекли увече у дворишту да ли можете да нам опишете начин на који је он погинуо?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Увече смо хтели да изађемо ми и да идемо трактором према Лешане од куће Бајрама Гашија, а војници су се налазили на улици и како смо хтели да се попнемо у трактор, они су гађали.

Председник већа: Добро. Само да разјаснимо. Ви сте тада рекли у овом исказу који сте дали на записнику...

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Издалека су они гађали. Нисам ја видела то добро.

Председник већа: На записнику од 10.10.2013. године, када сте саслушани пред тужиоцем Ви сте рекли да је тога дана у двориште, истога дана дошла војска и полиција. Сада кажете гађали су издалека. Да то разјаснимо да ли је дошла војска или полиција или војска и полиција, када су дошли и шта је било када су дошли?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Увече су они стигли војска.

Председник већа: Увече је дошла војска?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Како знате да је била војска а не полиција?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Па знам да је била војска.

Председник већа: По чему их распознајете пошто видимо да је ту било и полиције. На основу чега сте закључили да је то била војска?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: На основу униформе закључили смо да су војници.

Председник већа: Какве су имали униформе?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Сибари.

Председник већа: Сиве боје. Где сте их видели у дворишту?

Преводилац за албански језик Еда Радоман Перковић: Судија извините, није сиве боје. Него, она је рекла „сибари“, то је као трава.

Председник већа: А као трава. Добро, хвала Вам. Где сте их видели? У дворишту Вашем је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У дворишту.

Председник већа: Добро. Рекли сте такође да је ту био и Беким Гаши Ваш рођак.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Рођак, по ком основу Вам је он рођак? Чији је он син и шта је он Вама?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То је синовац Бајрама Гашија.

Председник већа: Значи то је Вашег свекра синовац?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Бајрам Гаши је њему стриц тако бисмо могли да кажемо?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, Бајрам Гаши је стриц овог Бекима.

Председник већа: Добро. Кажете, био ту у кући. У којој кући је био Беким Гаши?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Тамо где су се налазили мушкарци Милаим Гаши и остали.

Председник већа: Добро. Кажете, познато Вам је да су лешеви три лица која су ту убијена накнадно запаљена. Ви мислите на лешеве, на посмртне остатке Вашег сина Вотима Гашија, Шемсије Гаши и Мехмета Љиманија? Је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Ви кад сте отишли њихова тела су остала ту у кући јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Остала су кући.

Председник већа: Нисте их сахранили тада?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, нисмо их сахранили.

Председник већа: Добро. Када сте се вратили, када сте их Ви пронашли када сте се вратили после избеглиштва?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, октобра месеца кад смо се вратили из Албаније али...

Председник већа: Само моменат, Ви сте рекли у јуну после повратка из Албаније јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Јуна.

Председник већа: Када сте се Ви вратили из Албаније?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Јуна месеца.

Председник већа: Јуна месеца. И тада сте рекли да сте пронашли само кости.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Тачно је, само кости смо пронашли ту.

Председник већа: Да су, јел су та тела била спаљена, јел кућа била спаљена?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Јесте, јесте.

Председник већа: Кажите ми како сте знали да су то њихови посмртни остаци? Да ли је извршена обдукција?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Вршена је обдукција.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да ли Вам је познато од стране којих органа, да ли имате неке записнике о обдукцији, да ли сте добијали Ви те записнике? Јер нама ништа то није приложено.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Обдукција је извршена.

Председник већа: А ко је вршио обдукцију да ли знате? Је ли било ту неких лекара?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Они су пренели те посмртне остатке тамо.

Председник већа: Утврдили су идентитет је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Вршила ексхумација и узели и однели.

Председник већа: Како мислите ексхумација? Обдукција ваљда јер они нису били сахрањени.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, али прво је поново извршена ексхумација па су их одвели на обдукцију.

Председник већа: Значи Ви када сте дошли, Ви сте сахранили те кости које сте пронашли а онда је извршена ексхумација и обдукција.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да.

Председник већа: Добро. Кажите ми где су они сахрањени сада?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У село Трње, ту су сарањени.

Председник већа: Сведоци који су се изјашњавали пре Вас, кажу да постоји у селу Трње два гробља. Једно гробље је где су сахрањени они који су природном смрћу умрли и друго гробље где су сахрањени они који су погинули у време ратних дешавања. Јел то тачно?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да. Два има, да, јесте, истина је.

Председник већа: Ваш Син је сахрањен на ком гробљу? Ту где су сахрањени сви који су изгинули?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Мој син је сахрањен заједно са онима који су изгубили живот за време рата.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато ко је све, колико има ту лица која су сахрањена? Јел има доста?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Они који су изгубили живот за време рата мислите?

Председник већа: Да. Да ли има доста тих гробова?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нема пуно, ту 12-13 јер половину од њих ми још нисмо ни пронашли.

Председник већа: Добро. За оне који нису пронађени кажите ми да ли је издата нека званична документација од неких званичних органа да се они воде као нестали?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Као нестала лица да, тако има.

Председник већа: Где се води да ли Вам је познато? Шта Вам је познато у вези тога? Ко води ту евиденцију да ли су донета нека решења да ли су лица оглашена несталим? Да ли сте причали са осталим мештанима који су изгубили своје најближе и шта, које информације поседујете о томе?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Бежим Гаши се бави овим стварима.

Председник већа: Бежим Гаши?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, Бежим Гаши.

Председник већа: Ово Вас питам зато што нама ти докази нису достављени током пре оптужења, и ми морамо сада током главног претреса да утврђујемо те чињенице па да покушамо да нађемо начин на који ћемо најбрже и најлакше да дођемо до тих доказа који су нам неопходни. Ви када сте саслушани тог 10.10.2013. године, тадашњи адвокат Адмир Салиху који је присуствовао овом саслушању је изјавио да сте Ви рекли да су убијени у дворишту Ваш син, свекар, у 07 сати, један у 07 а један у 06:30. То није тачно јел тако? Ваш свекар није убијен?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, није истина.

Председник већа: Само да то разјаснимо и Ваш син није убијен у дворишту него у кући јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, син је убијен и заова су убијени у кући.

Председник већа: То сте рекли. Кажите ми што се тиче дешавања у дворишту Муслије Гаши Ви сте рекли да имате сазнања али да нисте то видели, да сте чули од других јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, тачно је да смо чули од других, јер ми то нисмо видели.

Председник већа: Ви кажете да је кућа Муслија Гашија преко пута улице од куће у којој сте Ви живели Бајрама Гашија? Јесте ли видели улазак неких оружаних људи, униформисаних у њихово двориште?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Председник већа: Да ли сте чули пуцње?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не. Само оно што се догодило у нашем дворишту, ту смо чули.

Председник већа: Ту сте чули. Кажите ми Ви сте рекли у Вашем исказу претходном око 05 сати ујутро смо се пробудили и видели смо један тенк и један топ и један минобацач горе тамо негде на брду.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви заиста видели све ово наоружање?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: И топ, минобацач и тенк?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То се видело из горњих соба.

Председник већа: Из горњих соба. Јел сте сви били близу? Све ово оружје је било стационирано близу једно другог?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Није то било далеко, близу је то било.

Председник већа: Значи и топ и минобацач и тенк су били близу једно другог јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Да ли из тог правца где сте Ви видели то оружје почела пуцњава? Да ли су из тог правца пуцали на село?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да. У том правцу су они пуцали и гађали.

Председник већа: Из тог правца су пуцали на ...

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Дакле, од правца те шуме они су гађали у правцу наших кућа.

Председник већа: Значи, те шуме где Ви видите тенк, топ, минобацач. Они пуцају у правцу ваших кућа?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми Ви помињете 05 сати ујутро, 07 сати, да ли можете да определите када је тачно почело гранатирање вашег села?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ми смо њих приметили око 05 сати али они нису предузели ништа, никаква дејства тек око шест - пола седам.

Председник већа: Шест – пола седам, колико времена је прошло откако је прошло гранатирање до момента када та униформисана лица силазе у село?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Око пола сата.

Председник већа: Пола сата добро. Да ли сте их Ви видели како они наилазе? И одакле долазе та униформисана лица?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У дворишту сам само приметила.

Председник већа: Ви сте били у кући је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: И ми смо били унутра у кући.

Председник већа: Добро. Кажите ми од кога сте сазнали шта се дешавало у дворишту Муслија Гашија? Ко Вам је све причао о томе? Само нам то реците.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То нам је испричао Бајрам Гаши свекар.

Председник већа: Ваш свекар. Ваш свекар је преминуо, није више жив јел тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да, умро је.

Председник већа: Добро. Ја сам Вас питала све оно што сам сматрала да је од значаја, само да Вас питам, Беким Гаши је саслушан јуче овде пред судом и он је поменуо у свом исказу да су у овој кући где сте Ви били, рањене и Ема Гаши и Аземина Бинаку јел то тачно?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Јесте. Истина је.

Председник већа: Зашто Ви то нисте о томе причали?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Па вероватно сам се збунила и нисам се сетила.

Председник већа: А када су оне рањене?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Исто дана са Шемсијом и Вотимом Гашијем.

Председник већа: Исто тада када се пуцало?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Тога јутра. Да, да, истога дана тог јутра.

Председник већа: Ко су биле оне Ема Гаши, Аземина Бинаку?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ема је ћерка мог девера.

Председник већа: Како се зове девер?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Илми Гаши.

Председник већа: Ћерка Илмија Гашија? А Аземина Бинаку?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Она је од једног нећака из Студенчана.

Председник већа: Нећак. Како се зове?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Из Студенчана.

Председник већа: Шта је супруга или ћерка?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Бајрам Бинаку.

Председник већа: Она је ћерка Бајрама Бинаку?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, не.

Председник већа: Него?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То је ћерка Илми Гашија мог девера.

Председник већа: Аземина Бинаку, а удата је у Студенчане је ли тако?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: То је жена Бајрама Бинаку није то ћерка његова.

Председник већа: Је ли био и Бајрам Бинаку ту код Вас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: У другој кући претпостављам.

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, у другој кући.

Председник већа: Добро. Кажите ми Маљић Воци да ли знате њега? Не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нисам ја њега видела.

Председник већа: Добро. Да ли је Мухамед Љимани увече погинуо у Вашем дворишту?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Како он погинуо? Да ли то знате?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Он се налазио у нашем дворишту тог тренутка. После су дошли из правца улице чини ми се из аутоматског оружја и тог тренутка је он убијен.

Председник већа: Да ли је касније у ову кућу где сте Ви били дошла и Елизабета Краснићи, сведок који је малопре сведочио?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Касније она је увече дошла код нас.

Председник већа: Сама или са неким?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Са породицом, са целом породицом.

Председник већа: И шта Вам је испричала? Је ли Вам испричала нешто шта се њој десило?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не, нисмо разговарали. Оне су биле у другој соби, ми смо били у другој соби, тако да нисмо заједно биле.

Председник већа: Зашто су дошли баш код вас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Па изгорела им је кућа тамо и нису имали где да буду. Наша кућа није била срушена и изгорела и дошли код нас.

Председник већа: Јесу ли они боравили код вас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, ујутру они су били ту код нас.

Председник већа: Само те ноћи? А иначе код кога су боравили ту у Трњу је ли знате то?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, да, само то вече да.

Председник већа: Они нису из Трња, они су из Студенчана, је ли тако Елизабета Краснићи?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Код кога је она боравила је ли Вам познато пре него што је дошла ту код Вас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: У кући Бајрама Гашија, Ђуле Гашија.

Председник већа: Те ноћи. А иначе је ли била стално код Вас? Јел била дужи период у Вашој кући Бајрама Гашија?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Она је пре тога била код Нухи Гашија и Шабан Гашија. Код њих.

Председник већа: Код њих. Само те ноћи је била код Вас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Дакле, то су стричеви мог свекра.

Председник већа: Стричеви Вашег свекра. Добро. Ја сам Вас питала да разјаснимо све оно што сам сматрала да није јасно. Ви сте рекли не поседујете никакву документацију као доказ о чињеници смрти Вашег сина јел тако? Није Вам издата никаква документација?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Председник већа: Добро. И кажете да се Беким Гаши тиме бави и да можемо од њега евентуално да набавимо то. Захваљујем Вам се .Кажите ми питала сам Вас да ли се придружујете кривичном гоњењу.

Адв. Ђуро Чепић: Имамо и ми питања ако дозволите наравно.

Председник већа: Дала сам Вам могућност да постављате.

Адв. Ђуро Чепић: Јесте, али сте у међувремену са Вашим питањима отворили две теме које претходно нису биле отворене а које ...

Председник већа: Ништа ја нисам отварала. Ја сам само...

Адв. Ђуро Чепић: Јесте, јесте...

Председник већа: Сачекајте браниоче. Ја сам само питала да појаснимо оно што није јасно из исказа сведока или евентуално што је у колизији са исказима сведока који су претходно саслушани. Изволте. Можете са питањима.

Адв. Ђуро Чепић: Дакле, прва тема а која је у колизији са изјавом датом јавном тужиоцу 10.10.2013. тиче се дворишта Бајрама Гашија и лица, дакле, Ви сте то питали и мени се ту отворило неколико питања која бих желео да расветлим сада врло кратко. Значи госпођо Гаши ево још једном ја постављам неколико питања Вама. Дакле, Ви сте у Вашој изјави коју сте дали 10.10.2013. године, у Приштини где сам и ја био присутан и која се тонски снимала на питање у односу на лица која су ушла у двориште одговорили а то је записано на страни 4 да нисте могли то добро да видите јер сте били унутра и нисте могли да разликујете да су у питању били војници и полицајци. Није ли тачно да Ви нисте могли том приликом да то видите јер не само што сте били у кући већ сте били уплашени за Ваш живот зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Већ је одговорила.

Адв. Ђуро Чепић: И нисте могли да разликујете ни боје на униформама једних од других који су ту били присутни зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да.

Адв. Ђуро Чепић: И нисте могли ни да видите никакве ознаке на њима зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Нисмо имали могућности да то приметимо.

Адв. Ђуро Чепић: Ни да ли су плаве ни да ли су зелене униформе зар не?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Не.

Адв. Ђуро Чепић: И сад да Вас питам још нешто .Хвала Вам на овим одговорима. За Маљић Воција, јуче сам чуо из сведочиња Бекима Гашија да је исти жив. Можете ми рећи где живи Маљић Воци данас?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да, живи у село Трње.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Да ли истичете имовински захтев на име накнаде штете због смрти Вашег сина?

Судски тумач Гани Морина: Врло испрекидано, неразумљиво и не бих хтео да преводим ако то нисам добро схватио. Ја бих Вас замолио да још једном питате па нек она одговара мало боље.

Председник већа: Да ли тражи неку накнаду штете, да ли истиче имовински захтев материјалне штете на име због душевних болова, односно због смрти свог сина?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Ми ћемо тражити надокнаду штете али прво ћемо да се боримо да пронађемо и оне друге који су нестали.

Председник већа: Добро. Да ли то значи да ћете Ви касније одредити висину тог захтева у неком другом поступку или у каснијој фази поступка?

Сведок-оштећена Хамиде Гаши: Да. Касније.

Председник већа: Добро. Ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву суда, Ви можете да се удаљите а можете у публици да присуствујете даљем саслушању. Имамо још једног сведока да саслушамо. То је сведок Милаим Гаши.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока Милаима Гашија.

Испитивање сведока-оштећеног МИЛАИМ ГАШИ

Индентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату дана 03.03.2014. године, МТБ МУП МИА под бројем ИД 0051503

Председник већа: Изволите, вратићете личну карту сведоку. Рођен дана 05.08.1953. године, од оца Барјама у селу Трње, са пребивалиштем у селу Трње, Сува Река, Косово и Метохија. Милаим да Вас питам окривљене Павла Гавриловића и Рајка Козлину који седе иза Вас иза стакла, да ли познајете, да ли сте у сродству, да ли сте у завади?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не.

Председник већа: Окривљене не познаје, није у сродству, није у завади. Тужилаштво Вас је предложило да будете саслушани у овом кривичном поступку као сведок. При том сте оштећени. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о догађају који је предмет овог кривичног поступка. Истовремено Вас упозоравам да нисте дужни да одговарате на питања уколико бисте датим одговором могли себе или блиског сродника да изложите тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Сведок опоменут, упозорен у смислу чл. 95 ст. 1 и 2 ЗКП-а након положене заклетве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: Изволите. Ви сте саслушани пред тужилашвом у току трајања тужилачке истраге а сада пред овим судом у присуству окривљених у присуству њихових бранилаца, тужилаца, ево изјасните се о свему чега се сећате шта се догађало тог дана 25. марта 1999. године и све што знате у вези страдања ових цивила у месту Трње.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да. Да ли да почнем?

Председник већа: Изволите.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: 25. марта устао сам рано ујутру као и увек да бих кренуо на посао, хтео сам да идем на посао. Радио сам и радим у селу Лешане близу у школи „Миладин Поповић“. Док сам пио јутарњу кафу снаха је отишла да узме нешто да бих отишао на посао.

Председник већа: Само да Вас поучим када кажете снаха, одмах реците њено име и презиме, јер Ви знате ко Вам је снаха, а ми не знамо. Због идентификације.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Рефкије Гаши као што сте чули, знам да сам нешто тражио од ње али сад тренутно не могу да се сетим шта сам тражио, знам само да је отишла горе да узме то нешто.

Председник већа: Где горе?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: На други спрат куће. Видела је војску која је силазила доле и обавестила ме. И онда сам отишао сам и лично сам видео, изашао сам, пробудио сам децу, и рекао сам деци, повео сам децу, одвео сам их у другу кућу. Пробудио сам их прво, они су спавали. Када су устали а рекао сам члановима породице уђите ако нас убију да нас барем убију унутра. На почетку прва група из тог брда...

Председник већа: Можете сведоку да донесете столицу да седне?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Кућа мога стрица, кућа односно врата куће врата дворишта куће су била затворена, закључана.

Председник већа: Ког стрица? Име и презиме стрица. Ког стрица?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Стриц је преминуо, а то је Шабанова кућа. Ушли су кроз моја врата и право су отишли према његовом дворишту. Сви у групи онако су дошли у двориште, дошли су до врата собе, ту нас је било 12-торо, односно то су све били мушкарци. Нас дванаесторица. Била су два војника, дошла су два војника један другом је рекао, односно викнуо је „где идете? Баци бомбу и иди“. Бомба је пала, експлодирала, ми смо само су се врата отворила и ништа друго. Отишли су у кућу у којој су биле жена, жене и деца, и деца су била тамо. Чуо се рафал неко је рафал овај само супруга, нећакова супруга је рањена у руку, тај војник је рекао „изађите напоље“ они су из собе отишли у ходник, из ходника ушли у другу собу, али су оставили, заборавили двоје деце у ходнику Вотим Гашија и Ема Гаши. Изашла је моја супруга из собе у коју су ушли пре тога, узела је ту децу, али војник који је био на вратима пуцао је, из аутомата је пуцао и овде метак је погодио сина мог брата овде, и (показује десну страну код ребара), а ћерку мога брата имала је овде, свугде по телу, (показује на предњем и задњем делу тела), сва је била изгорела од метака и погођена је у руку такође.

Председник већа: То је Ема Гаши? Девојчица која је повређена?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да. Вотим и моја супруга су ту убијени.

Председник већа: Колико је Ема имала година?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Четврти разред.

Председник већа: Добро. Изволте даље.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: 24 сата или часа смо седели ту са убијенима, извињавам се, да додам нешто. У 06:30 поподне спремили смо се да кренемо ка селу Лешане, налази се ту близу нашег села али су се они, али су се вратили тог дана су били код нас, а преподне су били код нас, а после су били у насељу Прбиште, тако се зове, прекопута реке и онда су се вратили из тог места, из тог насеља, у ствари, то је насеље, у 06.30 увече, хтели смо да идемо ка Лешану, да кренемо ка Лешану, међутим, али смо наишли на војску која се вратила из Непребиша, тако из тог места и ту је убијен мој ујак Мехмет Лиманија су убили ту и рођака мог оца Хаки Гаши је ту убијен. Вратили смо се у кућу, сутрадан, 26.03. у јутарњим часовима, кренули смо према Лешану и тамо смо остали две ноћи. Из Лешана отишли смо у брда горе. Е сада, да ли је потребно да Вам објашњавам шта се даље десило, сада могу да Вам говорим само о ономе што сам ја доживео и...

Председник већа: Ви сте из Лешана отишли где?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Отишли смо у Ђиновце. Одатле смо отишли у Ланиште.

Председник већа: Где је то, где се то налази?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Али исто су то брда, шуме. У Ланишту смо остали осам дана, из Ланишта смо дошли у Ђеновце, остали смо до 12. маја, а 12. маја смо отишли за Албанију.

Председник већа: 12. маја?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Кажите ми, како сте отишли за Албанију, по чијој наредби или упутству?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, група је кренула, па и ми за том групом.

Председник већа: Као избеглице, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не.

Председник већа: Добро, видим да у свему остајете при ономе што сте рекли и у претходном исказу. Тужиоче, да ли имате нека питања за сведока? Немате, браниоци, изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Уз дозволу, наравно, добар дан, господине Гаши, ја сам Ђуро Чепић, адвокат сам одбране. Имам свега неколико питања за Вас, брзо ћемо прећи кроз исте. Да ли ме разумете?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Адв. Ђуро Чепић: Колико сам разумео из Вашег исказа, који сте дали јавном тужиоцу у овој правној ствари, коме сам и ја присуствовао и који је тонски снимљен, а био је и колега Адмир Салиху, када сте говорили о уласку тих наоружаних лица у кућу, рекли сте да су дошла два војника, међутим, Ви их нисте видели, само сте чули њихове гласове, зар не?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Адв. Ђуро Чепић: И нисте могли да видите ни боју униформе, ни ознаке на њима, јер сте били у другој просторији?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не.

Адв. Ђуро Чепић: Исто тако и касније када сте се кретали то нисте могли да определите, јер сте били у страху и за сопствени живот, зар не?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да, истина је то што кажете.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам најлепше на исказу, немам више питања.

Председник већа: Добро. Ја бих само да разјаснимо, пошто Ви када сте давали овај исказ, нисте наводили имена Ваших рођака, јер знајући ко Вам је стриц, ко Вам је снаха, па само да разјаснимо редоследом, обзиром да ни сада када сам Вас упозорила, ипак је негде промакло. Ваш отац је Бајрам Гаши?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Бајрам Гаши.

Председник већа: И он је преживео све ово и он је недавно преминуо, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: 2004. године је преминуо.

Председник већа: Добро. Ваш отац, Бајрам Гаши, колико има синова или је имао? Колико је вас браће?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Заједно са мном, четири.

Председник већа: Четири, добро. Ваш отац, колико је имао браће?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Заједно са оцем, њих петорица.

Председник већа: Петорица. Кажите ми, у том дворишту, где су ваше куће, да ли су биле куће Вашег оца и његових синова, односно Вас и Ваше браће или су биле ту куће стричева?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: У самом дворишту, у самом дворишту о којем сам говорио малопре, налази се кућа мог оца и моја кућа.

Председник већа: Значи две куће у Вашем дворишту или четири куће?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ја сам Вам сада говорио само о мојој кући и о кући мога оца и о нашем дворишту, нисам Вам говорио о другим кућама, јер из тих других кућа убијени су други људи, на путу ка реци.

Председник већа: Добро, нисам Вас то питала. Ја Вас само питам, у том дворишту, ја претпостављам да је то ограђено двориште, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Колико има кућа?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Две куће.

Председник већа: Две куће, добро. Зато што је претходни сведок када се изјашњавала говорила, описивала четири куће у том дворишту, зато и питам. Значи две куће су у дворишту Вашег оца Бајрама Гашија?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Тако је.

Председник већа: Добро, у једној кући дакле су у време овог догађаја били мушкарци, у другој жене.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми, Ви наводите овде да у кући где су биле жене са децом је било њих 40-50.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Око четрдесет.

Председник већа: У другој кући где су били мушкарци, кажете, 12?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Дванаест.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Дванаест.

Председник већа: Кажите ми, да ли је, то су била расељена лица, односно лица која су избегла из којих места?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Из Студенчана.

Председник већа: Из Студенчана. Да ли је и у другим кућама било лица која су избегла из Студенчана и из којих места су све избегли људи у Ваше село Трње?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да.

Председник већа: Било је и у другим кућама?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, у кући мога стрица, Муслија, Муслијеву кућу.

Председник већа: У којим још кућама је било избеглих лица?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: И у кући мога стрица Нухије.

Председник већа: Нухија?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Да ли је погинуо неко у кући стрица Нухије?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да. Да ли желите да чујете имена њихова?

Председник већа: Можете, реците.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Хусинова жена, са троје деце, стриц са његовом женом.

Председник већа: Имена, имена.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Молим?

Председник већа: Имена.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Мусли и Шефка, Мусли заједно са Шефкиназом, Хусинова жена од Хусина Агашија, са двојицом синова и ћерком.

Председник већа: Како се зову синови и ћерка?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Хабибе.

Председник већа: Говорите о лицима која су погинула у кући Муслија Гашија, у дворишту Муслија Гашија?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, Мусли Гаши, да, тако је, у кући Мусли Гаши.

Председник већа: Добро, кажите ми, да ли Вам је познато, колико је лица у кући Мусли Гашија погинуло? Мени се учинило да сте друго име изговорили, а не Мусли Гаши?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Њих шеснаест и двоје је рањено.

Председник већа: Кажите ми, како то знате, да ли сте то видели или сте чули од некога и од кога сте чули, ако јесте?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Након офанзиве, Неџад Битићи је дошао код мене у моју кућу, код мог оца, у ствари и обавестио нас је, односно говорио нам је о овом случају.

Председник већа: Обавестио Вас је, испричао Вам је све детаљно ко је био у дворишту, ко је погинуо, је ли тако? Ви кажете „двоје је повређених“. Ту је био Неџад и ко је још био повређен, шта Вам је рекао Неџад, ко је још преживео осим Неџада?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Неџад Битићи и Исмет Гаши.

Председник већа: То су два лица која су била повређена.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Неџад је из Студенчана, а Исмет је други преживели.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли у овом Вашем исказу и описивали сте наоружање које сте видели на брду изнад села.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Кажете, „Назимово брдо“, да сте на Назимовом брду видели стационарану војску са прагом, а мало ниже, аутоблинде и тенкове.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: И прагу и аутоблинду, да, прага је три пута пуцала, према мојој кући.

Председник већа: Колико сте тих оклопних оружја видели горе, тих оклопних возила?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не сећам се колико, броја се не сећам.

Председник већа: Јесу сви били у близини, јесу била...?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, нисам, само што сам гледао од куће.

Председник већа: Чекајте, Ви сте рекли да су на брду које се зове Назимово брдо, била стационарана војска са прагом.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да, тако је.

Председник већа: А даље описујете, „прага се налазила на брду које се зове Забељ“. Па да ли Назимово брдо или на Забељу? То је једно те исто, јел?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да.

Председник већа: Да ли су то два брда или једно брдо?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Једно, једно брдо.

Председник већа: Једно брдо са два назива?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Једно брдо.

Председник већа: Је ли тако, два имена? Добро, кажите ми, да ли се из тог правца пуцало на село?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, прагом је пуцано значи у правцу моје куће.

Председник већа: А како знате да није пуцано из тенкова него да је пуцано из праге?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Па зато што су меци стигли до моје куће, један на таван и један метак је право до моје собе стигао, значи видео сам.

Председник већа: Добро, дакле Ви сте видели горе и та возила која зовете „прага“ и видели сте поред тих возила и тенкове испод њих. Колико тенкова сте видели?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Један, можда два, један или два тенка и возило звано прага. Ујутру је био један тенк, а касније доле су два дошла.

Председник већа: Још два тенка су дошла касније. Када касније?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: После три, четири сата, сада не знам тачно.

Председник већа: А како знате да је пуцано из праге, а не из тенка?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Тенком су, из тенка су пуцали значи према Студенчану и Добродељану, тамо, даље.

Председник већа: Истовремено када је пуцано из праге или у различитим временским интервалима? Да ли се истовремено пуцало и на Трње и на та друга села, из праге и из тенка?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Прагом значи су пуцали на моју кућу, а тенком су цео дан пуцали у разне правце.

Председник већа: Добро. Ви кажете да нисте били, значи жене су биле у једној кући, а мушкарци су били у другој кући. У моменту када је Ваша супруга погинула, када је погођена заједно са овом децом, где сте се Ви налазили?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ја сам био у мојој кући, а у мојој кући су се налазили мушкарци у том тренутку.

Председник већа: Колико су те две куће удаљене једна од друге?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Десет, петнаест метара.

Председник већа: Десет-петнаест метара. Кажите ми, да ли је са Вама тада био и Беким Гаши у тој кући, сведок који је овде сведочио?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Био је исто у кући? Када Ви сазнајете, Ви одлазите значи у ову другу кућу, када сазнајете да је Ваша супруга повређена? Да ли сте отишли зато што сте чули да се нешто десило или сте случајно отишли у ову кућу?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Пошто су они отишли, изашли преко улице тамо, е онда смо ми сви изашли у двориште.

Председник већа: Након што су та униформисана лица која су била у Вашем дворишту отишла, Ви сте отишли из те куће где су били мушкарци у кућу где су биле жене, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Тако је, да.

Председник већа: Добро, кажите ми, Ви сте се изјаснили када сте претходни пут саслушани, да су они отишли, да је војска отишла ка Непробишт селу. Где је то, који је то правац? Где је то село Непробишт, у односу на село Трње и како знате да су отишли према Непробишт селу?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: После подне, после подне је спаљено, значи тај део села је спаљен.

Председник већа: А је ли то посебно село Непробишт?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Два, три километра од Трња се налази место Непробишт.

Председник већа: Непробишт и војска је након што је изашла из Вашег дворишта, отишла ка том селу Непробишт?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ја не знам из мог дворишта, знам да су кренули горе ка селу. Е сада не знам даље где су отишли.

Председник већа: Ка селу, значи Ваша кућа је на ободу села, на самом крају села?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: На самом крају, да, да.

Председник већа: Добро, а како знате, када су, када је то војска отишла ка том селу Непробишт?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Тог дана, сада не знам.

Председник већа: А како то знате, да ли Вам је то неко рекао, јесте чули да неко о томе прича или сте видели?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Видео сам, са ове стране реке сам видео како гори село.

Председник већа: Добро, а како знате да је војска? Јесте видели полицију у селу, тога дана?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Они су дошли, они су дошли у 6 и убили и Хакију, ујака и Хакију.

Председник већа: У 6 увече?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Хаки Гаши.

Председник већа: У 6 увече?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Полиција је дошла и убила Хаки Гашија?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: А? Не, они који су дошли из места Непробишт, они су у 6,30 после подне дошли и убили ујака.

Председник већа: Је ли то била војска или полиција?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не знам, мрак је био, тако да не знам, чули смо само пуцњаву, али нисмо видели ко су.

Председник већа: А да ли сте видели, нисте видели када Хаки, када убијају Хаки Гашија, јесте видели да он пада, јесте видели да неко пуца у њега или сте то од некога чули?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ми смо били, ми смо у том тренутку били у дворишту и спремали смо се да кренемо према селу Лешане. Међутим, када смо чули пуцњаву, онда смо се вратили.

Председник већа: И тада сте видели да је убијен Хаки Гаши?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Сутрадан, значи у јутарњим часовима када смо кренули према Лешану, онда смо њих видели успут, ту негде, да су убијени.

Председник већа: Успут сте видели, а нисте видели сам моменат када Хаки Гашија гине?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, не, било је мрачно, тако да мрак је већ био пао, тако да није, нисмо могли да видимо.

Председник већа: Чули сте пуцањ, јел?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте, тако је.

Председник већа: А где је био Хаки Гашија пре тога, јел био код Вас у кући?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: У нашем дворишту, да.

Председник већа: И из дворишта је изашао и када је он изашао, Ви сте чули пуцањ, јел тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да.

Председник већа: Добро. Ви сте се ту изјаснили и рекли, „има једна улица што се веже Мамуше и Непробишт“. Објасните ми то, шта то значи?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Веже Мамуше и Непробишт, то су села која су у близини села Трње, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ту где се налази моја кућа, ту је улица, односно пут који води ка Непробишту и за Мамушу исто.

Председник већа: Јесу том улицом пролазиле војске?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Па, пролазиле, да, када је долазила са брда, односно из те шуме, пролазили су том улицом, да.

Председник већа: Ви наводите исто, „мој ујак је био убијен, у њега су пуцали од врата дворишта од улице“. Ко је Ваш ујак, на кога мислите? Како се зове тај Ваш ујак?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Мемет Лимани.

Председник већа: На њега мислите када то говорите?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Јел тада био мрак, јесте видели ко пуца?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: У 6,30, када говоримо о случају који се десио после подне у 6 и 30, да, тада је убијен мој ујак.

Председник већа: Мемет Лимани?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Он је био у Вашем дворишту, јел тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте, тако је.

Председник већа: И како, ко га је убио?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Пуцали су они који су дошли из Непробишта, значи они су пуцали.

Председник већа: Па јел он једини био у дворишту, како је само он убијен?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, били смо сви ту, били смо... Ту су били сви и хтели смо да кренемо према селу Лешане.

Председник већа: Како њега само да убију? Како су њега погодили, да ли намерно је неко њега хтео да погоди или се то десило случајно?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Сви смо били ту, али је он убијен, на самим, на вратима мог стрица, ту је убијен.

Председник већа: Јел тада убијено више лица или само једно?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, само један метак.

Председник већа: А само један метак?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Добро. Кажите ми, Хамиде Гаши не помиње да је неко рањен. Да ли је Вама помињала, да је неко био рањен у овој кући?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Аземина је супруга, нећакова супруга.

Председник већа: Добро, Ви када сте се изјашњавали претходни пут о дешавањима у Бајрамовој кући, Ви сте рекли, једна жена је тада рањена. На коју жену сте мислили, име и презиме?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: За Аземину Бинаку.

Председник већа: На Аземину Бинаку?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: На њу сам мислио, на Аземину Бинаку.

Председник већа: Његова жена је мецима погођена у стомак. Како се звала Ваша жена, име и презиме?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, Шемсије Гаши.

Председник већа: Шемсије? Даље, у кући је тада убијен и син од његовог брата. На кога сте мислили?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Вотим Гаши.

Председник већа: Вотим. И ћерка његовог брата је изашла са његовом женом да узме децу и метак је погодио у ногу. То мислите на кога, ко је погођен у ногу?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ема Гаши, мислим на Ему Гаши.

Председник већа: Ема Гаши?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Оно што ме даље занима, што сте рекли, „ја лично немам децу, али жена од брата ми је поклонила једно дете и он сада живи у Немачкој“. Мислим, која жена од брата?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Мислим на Рефкије Гаши.

Председник већа: На Рефки Гаши? Она је Вама дала на усвајање једно дете, јел тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте, тако је.

Председник већа: Како се зове?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Гетоард Гаши. Она је била сестра од моје супруге.

Председник већа: Сестра Ваше супруге?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте.

Председник већа: Кажете да је наишао Ненад Бетићи који је био рањен у руку. Јел могло тада да се креће, он је наишао...

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Неџат, мисли на Неџата.

Председник већа: Како се каже, Неџад?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Неџат, он је био у дворишту стрица Муслија.

Председник већа: Он је био у, он је повређен у дворишту Вашег стрица Муслија?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Јесте и међу осамнаесторицом.

Председник већа: И он је дошао до Ваше куће? Да ли сте могли тада већ у том моменту да се крећете по улицама, обзиром да је ту било кажете војске, полиције?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, не, они су отишли, тада су они отишли, отишли су горе негде. Тог дана су били спалили куће. Е сада, што се ишло оним системом да-не, једно јесу, друго нису, тако су ишли редом.

Председник већа: Е то ме занима, зашто, како мислите да су бирали те куће у чија дворишта ће да уђу и да пуцају? Кажете, „у нека су улазили, у нека нису“. На основу чега су у неке куће улазили, у нека дворишта улазили, а у нека не? Јесте сазнали касније?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не знам, не знам, заиста не знам.

Председник већа: Да ли је било неког правила?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не.

Председник већа: Јесу улазили тамо где је било доста људи, где је било доста кућа? Да ли је било припадника ОВК или УЧК у Вашем месту?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Код нас, не, у нашем селу није било.

Председник већа: А да ли су нека од ових лица која су дошла, кажете било је пуно избеглих лица у Вашем селу. Да ли су та лица која су избегла у Ваше село, била претходно припадници ОВК или УЧК, па су се повлачили и долазили код својих рођака и ту остајали?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не знам.

Председник већа: Да ли знате, нека од тих лица која су ту била тада, у селу, да ли је неко од њих ратовао?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, не.

Председник већа: Ви нисте били ангажовани војно?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, ја сам се спремао да идем у школу, на посао, мене је интересовао посао.

Председник већа: Добро, Ви нисте видели значи, нисте очевидац убијања у дворишту Муслија Гаши. Имате само посредна сазнања. Са ким сте причали о томе и шта су Вам рекли, ко је убијао тамо, полиција или војска?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не знам, полиција је долазила, гарнизон из Призрена је ноћу стигао, у ноћи између 24. и 25. марта је стигао ту.

Председник већа: Полиција је стигла у село Трње 25. марта или 23. марта?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не.

Председник већа: Једино сазнање које имате, значи то је од ових лица која су дошла и која су Вам рекла да је тамо убијено 16 људи, 16 цивила, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, други, други су били.

Председник већа: Други су то рекли?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Ја нисам излазио, нисам напуштао моје двориште. Ја сам инвалид, тако да немам сазнања, не знам.

Председник већа: Добро, кажете да сте чули о убијању поред реке других лица и описали сте детаљно шта се десило. Па од кога сте то, ко Вам је то причао?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Након тога су, када су жене и деца стигла, значи када су се вратила, причам, сада говорим о онима који су били у реци, е они су нам испричали шта се десило.

Председник већа: Шта се десило и шта су Вам рекли, шта се тамо десило, ко је убијао?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Убијен је Рамадан Краснићи, Рефије Краснићи и снаха Барија, ћерка од стрица, Ајмона.

Председник већа: Ког стрица, стрица, ко је стриц?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Нухија, говоримо о стрицу Нухију, ћерка Шабана Гашија, Рефија, заједно са снахом и Рахиме Воци.

Председник већа: Ко Вам је испричао све да су они убијени ту?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Управо ти који су се вратили из реке.

Председник већа: А шта су рекли, ко је пуцао на њих, да ли су неког препознали, да ли су неког знали од раније?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не, нисам питао.

Председник већа: Нисте питали? Добро. Ваша супруга је тада погинула, настрадала, је ли тако?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Да ли Ви истичете неки имовински захтев?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Тражим правду, а након тога, ћемо видети. Пре свега, правду тражим.

Председник већа: Добро, реците ми, да ли је Ваша супруга сахрањена и уколико јесте, где? Да ли су пронађени њени посмртни остаци и да ли је сахрањена?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Сахранили смо је у селу, да, у том гробљу тамо, у селу.

Председник већа: Када, када сте се вратили?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: 26.06.

Председник већа: Добро, да ли је вршена обдукција пре него што је сахрањена?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Вршена је. Да ли имате неку документацију о извршеној обдукцији? Уколико немате, да ли Вам је познато где се то налази, од кога можемо то да тражимо?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Постоје документа, имамо документацију, како да не, општина поседује, а имам и ја, али их нисам понео са собом, јер смо помоћу ових докумената вршили и упис.

Председник већа: Изволите, Чукановићу.

Пун.оштећених, адвокат Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Оштећени Милаим Гаши је на записнику од 07.10.2013. тужиоцу за ратне злочине у Приштини навео да када су се вратили из Албаније 26., то је на страни 8., ако Вам значи његовог исказа, 26. када су се вратили из Албаније, да су три леша „поспремљена“, како је он рекао, његова жена, Вотим и Арбен Гаши. Мене занима, шта се десило са Арбен Гашијем, то нисмо чули данас од њега?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, тако је.

Адв. Никола Чукановић: Шта се десило са Арбен Гашијем да ли зна?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Арбен заједно са мајком са Ариффе Гаши помиње школу, код школе су убијени.

Адв. Никола Чукановић: Да ли зна шта му се десило, да ли је убијен, када, како и...

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Метак га је, метак је пробио врата и право је њега погодио. Е тако су говорили ја то не знам, тако су ми рекли.

Адв. Никола Чукановић: Нема никаква сазнања? Он је само чуо од других шта је било?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не, не. Јер ја сам отишао, напустио сам село тако да не знам. Али 26. су сахрањени први пут јер је после вршена обдукција тако да први пут сахрана је обављена 26.06.

Адв. Никола Чукановић: Добро, хвала.

Председник већа: Добро. Кад је већ пуномоћник поставио питање да бисмо разјаснили ове Ваше наводе кажете 26. кад смо се вратили, брат од стрица је био поспремио лешеве. Ми не знамо ко је Ваш брат од стрица. Ви морате да нам кажете име и презиме ко је поспремио те лешеве.

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да.

Председник већа: Како се зове тај Ваш брат од стрица који је поспремио лешеве?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Хисени Гаши то је рођак, Хисен Гаши. И Мурат Гаши брат исто је био ту. Они су спремили.

Председник већа: Кажете „поспремио лешеве“. Да ли то значи да су их они закопали, сахранили?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Не. Поспремили су, не, само није тело у целости било значи само су кости биле. У међувремену смо и ми стигли из Албаније и онда смо их заједно сахранили све.

Председник већа: Ви сте рекли „остали су само скелети“, кости. Да ли је вршена обдукција?

Сведок-оштећени Милаим Гаши: Да, да. Ништа друго није било.

Председник већа: Добро. Ја очекујем, ја не питам стално да ли окривљени имају питања, ја претпостављам да ће устати ако имају питања. Свакако да могу постављати, упозорени су и поучени о томе одмах на почетку главног претреса. Добро, Ви можете да се удаљите, ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву суда. Можете да седнете у публику тамо иза, можете да се удаљите, оно што сада треба да разјаснимо. Ми смо саслушали све сведоке оштећене који су били у могућности да дођу. Од сведока оштећених који су предложени у оптужници нису саслушани Неџад Битићи и Илми Гаши. Неџад Битићи је изјавио да је болестан као што сам рекла на почетку данашњег главног претреса и да се плаши да дође. А Илми Гаши је болестан био, доставили су нам извештај да је болестан. Дакле, да ли захтевате да пошто су ова два сведока оштећена саслушана и раније, да ли предлагете да и даље инсистирамо на њиховом позивању на главни претрес да дођу овде у суд или евентуално постоји неки предлог да исти буду саслушани путем видео конференцијске везе или евентуално да се врши увид у њихове исказе? Друго, ево можете одмах да се изјасните да би вам било лакше него одједном на сва питања. Изволите тужиоче, браниоче.

Заменик тужиоца: Ево унапред имате бланко пристанак на све што мислите да убрзава и поједностављује тако да ако пристану на видео конференцију наравно, ако одбрана пристане на читање исказа наравно.

Адв. Ђуро Чепић: Па одбрана...

Председник већа: Што се преводиоца тиче, уколико. Изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Значи што се одбране тиче ми сматрамо да је неопходно исте саслушати непосредно у судници примерено вођени начелом контрадикторности а и ово данашње рочиште је показало управо потребу за тим. Дакле, многе ствари на значајно квалитетнији начин можемо расветлити јер у противном би повредили право на одбрану уколико то не би извели. Хвала. Имам још један процесни предлог судија ако је то...

Председник већа: Друго што сам хтела да разјаснимо а о томе ће се изјаснити одбрана и тужилаштво. Ми смо чули током саслушања ових сведока, о томе раније нисмо имали ни назнаке нити било какве доказе да су у ствари многи од ових настрадалих цивила сахрањени, да су пронађени њихови посмртни остаци и да су сахрањени. Нама је приликом оптужења уз оптужницу једини доказ достављен на околности да су ова лица настрадала тога дана у томе месту, достављена фотокопија листе несталих лица по пријави, тако да тај доказ заиста апсолутно није адекватан да бисмо ми тим доказом као писаним доказом утврђивали да су одређена лица погинула, изгубила живот дана 25. марта 1999. године, у селу Трње. Зато смо морали да идемо спорним путем и да саслушавамо на овом претресу детаљно сведоке оштећене да бисмо утврдили где је ко од тих лица изгубио живот. Мислим да је неопходно без обзира на изјаве сведока, мислим да је то и став Апелационог суда, да је неопходно прибавити и материјалне писане доказе о томе. Од више сведока смо чули да Беким Гаши се бави тиме и да он располаже већ неком документацијом дакле, и он може суду да помогне

тужилаштву пре свега да помогне у прикупљању тих доказа, али ја свакако налазим да овај суд мора тужилаштву да наложи да достави доказе, односно обдукционе записнике као и доказе одређених надлежних државних органа о чињеници смрти, односно да се ова остала лица чија тела нису пронађена воде као нестала од дана 25. марта 1999. године. Да чујем изјашњење тужилаштва и одбране на овај предлог који сам изнела.

Заменик тужиоца: Судија, ту је у публици колико сам господин Беким Гаши овај, не знам да ли имате против да га сада питам да ли је истина то што су сведоци рекли да он води о томе рачуна.

Председник већа: Па више сведока је то рекло тужиоце, па не може један сведок да оповргне исказе више сведока. Више сведока је рекло да су, и за своје најближе су се изјашњавали и рекли су да су сахрањени. Дакле, морају с тиме да постоје ти обдукциони записници. Морамо да утврдимо начин на која су та лица лишена живота. Да ли на начин на који се описује у оптужници. Не можемо тако неозбиљно за овако тешко кривично дело само да констатујемо на основу изјава сведока то је тако...

Заменик тужиоца: Нисте ме пустили да завршим.

Председник већа: Сигурно не би та одлука могла да буде потврђена.

Заменик тужиоца: Ја разумем, сви смо се уморили нарочито Ви који сте ово овако херојски изнели данас. Само сте ви питали. Али није ми намера да оповргнем него да питамо Бекима да ли он располаже тиме, можда код себе сада у овом тренутку располаже или ако не, да ли има овај, да ли заиста он води о томе рачуна и да ли он може да нам помогне, како Ви кажете да помогне тужилаштву да достави то.

Председник већа: Ја мислим да би једино могао да нам помогне у том смислу да од њега можете сазнати ко је вршио обдукцију, где се налази та документација о извршеној обдукцији и евентуално од кога можете да прибавите доказе о чињеници да се ова лица воде, остала чија тела нису пронађена, да се воде као нестала јер ја ћу свакако наложити тужилаштву да за ове наводе, убијених и несталих да достави доказе валидне доказе за то, јер немамо таквих доказа за сада. То је пропуст приликом преиспитивања оптужнице, али шта је ту је. Може Беким. Да ли је ту Беким Гаши? Може Беким да уђе, позивам га да уђе у судницу. Па ево можете да га питате у чему може да...

Адв. Буро Чепић: Судија ако дозволите, ово није питање за судницу, ово је питање за Тужилаштво.

Председник већа: Па то јесте, али када је већ Беким Гаши ту, а није у Београду, не живи у Београду, онда можемо да искористимо па да чујемо. Изволите.

Заменик тужиоца: Господине Гаши, чули сте шта суд тражи од Тужилаштва. Да ли Ви располагете неком документацијом која би могла да помогне овом суду да се разјасни ово питање о коме председник већа разговара?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Имамо та документа али немамо са собом. За сва, са НСП-иом смо сарађивали у вези свих ексхумација и био је центар у Ораховцу за

ексхумације и они су послали за свако лице које се води као нестало, односно за свако лице за које је вршена ексхумација послали су по један документ где потврђују ту чињеницу.

Заменик тужиоца: Значи требају нам две ствари. Једна је записници о ексхумацијама ових који су пронађени и идентификовани и сахрањени и треба нам доказ да су ова остала лица нестали, да се за њима још трага. Ето те две ствари нам требају.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, донећемо.

Заменик тужиоца: Хвала Вам.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Само ми дозволите, дајте ми мало времена.

Заменик тужиоца: Ви реците колико Вам времена треба да би суд то чуо да би...

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја мислим у току месеца, е сад не знам мислим да ће нам стићи документа у току новембра месеца е сад ког дана тачно не знам.

Заменик тужиоца: Хвала Вам.

Председник већа: Ја Вам се захваљујем. Можете да се вратите на Ваше место.

Налаже се Тужилаштву за ратне злочине да суду у најкраћем року достави записнике о извршеној обдукцији и ексхумацији лица која су према наводима оптужнице лишена живота дана 25.03.1999. године, у селу Трње а имајући у виду наводе сведока оштећених о извршеној ексхумацији, обдукцији цивила албанске националности из села Трње и да су исти према исказима саслушаних сведока оштећених сахрањени на месном гробљу у селу Трње. У односу на лица која се, чији посмртни остаци нису пронађени налаже се Тужилаштву за ратне злочине да суду достави доказе на околност да се код надлежних државних органа исти воде као нестала лица са подручја села Трње од дана 25.03.1999. године и друге доказе да су та лица живот изгубила у догађају као што је то описано у диспозитиву оптужнице Кт.7/13 од 04.11.2013. године.

Председник већа: Ви сте тужиоче такође чули током овог изјашњења оштећених нарочито сведока мислим да се Беким Гаши о томе изјашњавао и још један сведок да је Маљић Воци жив. Ми имамо детаљно описан, начин на који је ово лице лишено живота, што је у супротности, те ја захтевам да ми тужилаштво...

НАЛАЖЕ СЕ Тужилаштву, а све имајући у виду исказе саслушаних сведока оштећених да суду достави доказ да је Маљић Воци цивил албанске националности лишен живота у селу Трње дана 25.03.1999. године, или да се у примереном року обзиром на досад изведене и евентуално прибављене доказе измене чињенични наводи оптужбе, а ради одлуке суда о даљем поступању у односу на извођење доказа. Ми заиста имамо један велики проблем. Ми сада нити имамо могућност да позовемо сведока Воција на главни претрес и да утврдимо да ли је заиста жив или није жив а не видим зашто не бисмо веровали сведоцима који то категорично тврде, а заиста не могу да зовем неког за кога се тврди у оптужници да није жив. Тако да смо заиста у једној

ситуацији тужиоце да на те наводе не можемо да изводимо доказе и да утврђујемо ове чињенице па мислим да мора у том смислу да се што пре реагује.

Заменик тужиоца: Само судија ако ми дозволите.

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца: Овај...

Председник већа: Свакако би било најлакше ако бисте могли то да прецизирате ако имате...

Заменик тужиоца: Ја видим да сте Ви нешто љути на ову десну страну...

Председник већа: Нисам, таман посла.

Заменик тужиоца: Али ако сте ме пажљиво слушали на припремном рочишту ми смо тада најавили на основу онога што нам је господин Теки Бокши а што може и Ђуро Чепић поштовани колега да потврди, јер је то снимано као што је снимано у Приштини, да је господин Теки Бокши наговестио да је управо та особа жива. И остало је на томе да Теки Бокши у даљем току поступка донесе доказ о томе и да је то прекинуто тиме што је он онемогућен да учествује у овом претресу. Тако да није то изненађење него смо ми то први сигнализирани суду да ћемо вероватно, али кад будемо имали доказ да је тај човек жив, да изменимо оптужницу и то с нама немате никакав проблем.

Председник већа: Не указујем ја то само као пропуст тужилаштва, исто тако сматрам да је то пропуст ванрасправног већа које је потврђивало ову оптужницу, да је оптужница потврђена без неких основних доказа тако да ми морамо да изводимо, да се враћамо у фазу истраге на главном претресу што мислим да није примерено и само због тога тако реагујем а таман посла било каква љутња, сви смо овде професионалци и мислим да сви искључимо емоције када уђемо у ову судницу без обзира што је понекад јако тешко. Ја предлажем да наредни, одредимо наредни главни претрес имамо доста предложених сведока и нисмо одлучили о бројним предлозима за саслушање сведока одбране окривљених, бранилац адвокат Чепић, је предложио колико се сећам неких 50 сведока. О томе ћемо одлучити, али мислим да о томе можемо и накнадно да на наредном главном претресу испитамо најпре сведоке оптужбе. А након сведока оптужбе да одлучимо о предложеним сведоцима одбране а надамо се до тада да ће нам стићи ови писани докази од стране тужилаштва које смо наложили тужилаштву да прибави. Јел имате још нешто?

Адв. Ђуро Чепић: Имам а за то нешто, а тиче се сведока тужилаштва, ја не знам за следеће рочиште шта сте планирали да ли само ова два сведока која су преостала са простора Космета а онда да причамо о даљим корацима.

Председник већа: Па ја не бих потрошила један претрес за два сведока.

Адв. Ђуро Чепић: Е онда бих ја молио да ми останемо на затвореној седици јер имам нешто да кажем што не би било добро да публика слуша.

Председник већа: На затвореној седници?

Адв. Ђуро Чепић: Да, да искључимо јавност.

Председник већа: Па јавност је, више није затворена седница. Ми смо прошли пут констатовали да је претрес јаван.

Адв. Ђуро Чепић: Говорим о неким доказним предлозима који нису за јавност у овом тренутку док се исти не обелодане.

Председник већа: Ви бисте предложили те доказе...

Адв. Ђуро Чепић: Не, не, то је већ...

Председник већа: Мислите на писану документацију, на писане доказе које смо прибавили.

Адв. Ђуро Чепић: Не, нешто друго. Кажем није прилика сада када имамо јавност у судници.

Председник већа: Добро. Ништа. Онда наредни претрес само да...

Адв. Ђуро Чепић: И један процесни предлог наравно судија, у односу на ову меру која још увек стоји према мојим брањеницима сматрам да је иста сувишна у овом тренутку посебно кад смо саслушали претежни део оштећених и исти су друштвено корисна лица, уредно се јављају не видим стварно сврху после више година да иста стоји на снази.

Председник већа: Добро. Ви сте ставили тај предлог. Ми ћемо о том предлогу одлучити накнадно, не морамо данас да одлучујемо на претресу.

Наредни претрес 27.11. у 14:30.

Суд доноси...

Председник већа: Молим?

Адв. Ђуро Чепић: ...04;22;46 (без микрофона, неразумљиво)

Председник већа: Не може. Имамо само поподне судницу 2. Проблем је у судницама. Да немамо проблем са судницама, заказивали би ми и чешће претресе. Али чекамо на ред за суднице.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се **ОДЛАЖЕ** након свих изведених доказа планираних, а наредни претрес се одређује за:

27. 11. 2015. у 14:30 судница број 2

Што је присутнима...

Адв. Буро Чепић: Судија, јасноће ради да би знали да се припремамо, тога дана ће се саслушати ова два лица?

Председник већа: На претрес позвати сведоке Неџата Битићи и сведока Илми Гаши.

Да ли можемо да позовемо још неког сведока предложеног од стране, ја мислим да ћемо имати времена, предложеног од стране тужилаштва наведених у оптужници? Ту нам треба то што сте Ви рекли. Баш за све?

Адв. Буро Чепић: Не за све, али за један део да, али не бих могао сад због јавности да...

Заменик тужиоца: А шта мислите овај човек што је жив, мислим да...

Председник већа: Па не могу да зовем неког за кога...

Адв. Буро Чепић: Нећемо ваљда ту чињеницу да доказујемо овде, ја не знам, ако...

Председник већа: Тужиоче, не могу да зовем неког за кога ми је у оптужници наведено „лишен живота на начин тај и тај“. Мислим, морамо да отклонимо на неки начин то технички да бих ја онда могла да упутим позив уколико је Ваш предлог да буде саслушан. Не, не, можете то и накнадно да прецизирате оптужницу немојмо све што је брзо то може да буде и кусо.

Дакле, на наредни главни претрес позвати сведоке Неџата Битићи и Илими Гаши.

Председник већа: Браниоче, да ли можете писмено то што сте сада предлагали? Да ли можете писмено суду да доставите па да суд уз одређено упозорење које закон предвиђа достави и супротним странама. Па ако може благовремено. Добро, можемо следећи термин та два сведока па управо то да убрзамо па...

Адв. Буро Чепић: Јасно, јасно, није спорно.

Довршено у 14:15

Записничар

Председник већа-судија